

આત્મ સં. ૭૮ (ચાલુ), વીર સં. ૨૫૦૦
વિ. સં. ૨૦૩૦ કારતક

સદા નિરીક્ષેત નિજં ચરિત્રં શુદ્ધિ સમાગચ્છતિ હીયતે દા ।
દ્વાનિ ચ વૃદ્ધિ ચ ધનસ્ય પશ્યન્ મૂઢઃ સ્વવૃત્તે ન દશં કરોતિ ॥

‘હું મેશાં મનુષ્યે પોતાના વર્તન ઉપર ધ્યાન આપવું
જોઈએ, કે તે સુધરતું જાય છે કે બગડતું જાય છે. માટે સ
પોતાના ધર્મની દ્વાનિ-વૃદ્ધિ પર ધ્યાન રાખે છે. પણ પોતાના
ચારિત્રની (વર્તનની) શી દશા છે, તે તરફ ધ્યાન આપતો
નથી. કેવી મૂઢતા.

—ન્યાયતિર્થ મુનિશ્રી ન્યાયવિજયજી

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા-ભાવનગર.

પુસ્તક : ૭૧]

તવેશ્વર : ૧૯૭૩

[અંક : ૧

અનુક્રમણિકા

ક્રમ	લેખ	લેખક	પૃષ્ઠ
(૧)	નૂતન વર્ષ અભિવાદન	 દેસાઈ જગજીવનદાસ જે. જૈન	 ૧
(૨)	નૂતન વર્ષના મંગળ પ્રવેશ	 મનસુખલાલ તા. મહેતા	 ૨
(૩)	સાધના અને વાસના	 મનસુખલાલ તા. મહેતા	 ૮
(૪)	શ્રાદ્ધ પ્રતિક્રિયાનાં સૂત્રોના નામાન્તરે અને વિષય વૈવિધ્ય	 હિરાલાલ ર. કાપડિયા	 ૧૧
(૫)	નિમિત્તની પ્રબળતા	 પૂજ્ય આ. શ્રી. વિજયદેવસૂરીશ્વરજી મહારાજના શિષ્ય પં. શ્રી હેમચન્દ્ર વિજયજી મહારાજ	 ૧૪
(૬)	સમાચાર સાર	 —	 ૧૫

આ સભાના નવા આજીવન સભ્ય

શ્રી વિદ્યાવિજય સમારક ગ્રંથમાળા-સાઠંબા

સમાચાર સાર

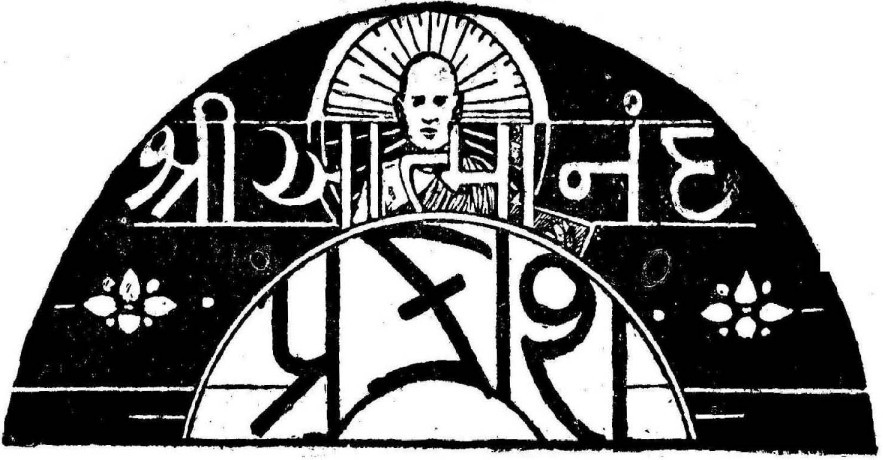
નૂતન ઉપાશ્રય-ભાવનગરના વ્યાખ્યાન હોલની નામકરણ વિધિ:- નૂતન ઉપાશ્રયના વ્યાખ્યાન હોલના નામકરણ વિધિ અંગે એક સમારંભ આસો વહી ૬ ને યુગવારના રોજ યોજાયે હતો. આ પ્રસંગે પૂજ્ય આચાર્યશ્રી મેરૂપ્રભસૂરીજીએ પ્રમંગ્લોચિત સુંદર પ્રચન કરી સુંદર કાર્ય કરવા માટે જૈન સમાજને પ્રેરણા આપી હતી. આ ઉપરાંત શેઠ શ્રી વાડીલાલ ચતુભુજ ગાધી, શ્રી જેન્તીલાલ મ. શાહ વગેરેએ પ્રમંગ્લોચિત બે બોલ કહી આ સુંદર કાર્યની અનુમોદના કરેલ શ્રી સંઘના વયોવૃદ્ધ પ્રમુખ શેઠ શ્રી ભોગીભાઈ ને વરદ હસ્તે વ્યાખ્યાન હોલની નામકરણ વિધિ કરવામાં આવી હતી. આ વ્યાખ્યાન હોલનું નામ “શા ચુનીલલ જેઠલાલ તથા શ કિમતલાલ દીપચંદ, અ. સૌ. લીલાવંતી બહેન ચુનીલાલ તથા અ. સૌ. ઇચ્છાબેન કિમતલાલ ઉમરાળાવાળા વ્યાખ્યાન હોલ” એ પ્રમાણે જાહેર કરવામાં આવ્યું અને આખી સભાએ હર્ષનાદથી વધાવી લીધેલ.

બપોરના આ પુણ્યશાળી દાતાઓ તરફથી ‘શ્રી સિદ્ધચક્રનું પૂજન’ રાખવામાં આવેલ અને તેઓશ્રી તરફથી પ્રભાવના થયેલ.

પંન્યાસપ્રવર નેમવિજયજીના સ્વર્ગવાસ અંગે યોજાયેલ ગુણાનુવાદ સભા

પરમપૂજ્ય આચાર્ય શ્રી સમુદ્રસૂરીશ્વરજીની અધ્યક્ષતામાં પં. શ્રી નેમવિજયજી મહારાજના સ્વર્ગવાસ નિમિત્તે આસો શુદ્ધ ૧૪ સં. ૨૦૨૬ ના રોજ આત્માનંદ જૈન ઉપાશ્રય વડોદરામાં ગુણાનુવાદ સભા યોજાઈ હતી.

આ પ્રસંગે પંન્યાસજીના પરિચય તથા પં. શ્રી ચંદનવિજયજી તરફથી શ્રદ્ધાંજલિ વાંચી સંબળાવવામાં આવી હતી. વક્તા શ્રી ભોગીલાલ સાંડેસરાએ પૂજ્ય મહારાજશ્રીના જીવનનાં પ્રસંગોનું વર્ણન કરી શ્રદ્ધાંજલિ અર્પી હતી તેમજ સંઘના અન્ય અગ્રણીઓએ પણ સ્વર્ગસ્થ પંન્યાસજીને શ્રદ્ધાંજલિ અર્પી હતી.

વર્ષ ૭૧]

વિ. સં. ૨૦૩૦ કારતક

.

ઈ. સ. ૧૯૭૩ નવેમ્બર [અંક : ૧]

વંદે વીરમ્

ભગવાન મહાવીરની

પચ્ચીશમી નિર્વાણ શતાબ્દિ

વીર સંવત્ ૨૫૦૦ કારતક સુદ ૧ શનિવાર

નૂતન વર્ષ-અભિવાદન

નૂતન વર્ષની આ છે અમારી શુભેચ્છાઓ;
તમારા આંગણે ફરકી રહેા ધર્મની ધ્વજાઓ.
આજે સળગી રહી છે સંસ્કૃતિ, સંપત્તિ પૂજાય છે;
ભગવાન પૂજાતા નથી પણ મંદિરો પૂજાય છે.

બુદ્ધ, મહાવીર, ગાંધી દમરણો ભુંસાય છે જગતમાંથી;
જ્યાં મહેક માનવતા હતી, ત્યાં દાનવ દીસે વતનમાંથી.
સંપત્તિ ખોડે તમારી “વીરભામા” ઇતિહાસ સમી;
ધર્મ કાળે દેશ કાળે જેણે સમૃદ્ધિ દેશ ચરણે ધરી.

નૂતન વર્ષની આ છે અમારા અંતરની શુભેચ્છાઓ;
તમારા હૈયે સદાય રહેજો, માનવ ધર્મની કથાઓ.

દેસાઈ જગજીવનદાસ જે. જૈન-બગસરા

‘નૂતન વર્ષના મંગળ પ્રવેશે’

શ્રી જૈન આત્માનંદસભાનું મુખ્યપત્ર ‘શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ’ પ્રસ્તુત અંકથી સિત્તેર વર્ષની લાંબી મજલ પૂરી કરી એકોત્તેર વર્ષમાં પ્રવેશ કરી રહ્યું છે, જે પ્રસંગ અમારા માટે તેમજ સમગ્ર જૈન સમાજ માટે ગૌરવ લેવા જેવો છે. આવી એકધારી સફળ કૃત્ય માટેનો યશ ચતુર્વિધ સંઘના ફાળે જાય છે. સભા તરફથી પ્રગટ થયેલા અને પ્રગટ થતા ગ્રંથો તેમજ ‘આત્માનંદ પ્રકાશ’માં પ્રગટ થતા લેખોમાં અમને આપણા પૂજ્ય સાધુ ભગવંતો, પૂજ્ય સાધ્વીજીઓ, અભ્યાસી અને વિચારક લેખકો તેમજ લેખિકા બહેનોનો સહકાર અને સાથ સાંપડ્યા કર્યો છે જે માટે તેઓ સૌનો આ તકે અમે અંતઃકરણ પૂર્વક આભાર માનીએ છીએ. દેવ, ગુરુ અને ધર્મને વફાદાર રહી જૈન સમાજનો અભ્યુદય થાય એવું સાહિત્ય પીરસવું એજ આ સભાનું ધ્યેય છે. દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ અને ભાવને લક્ષમાં લઈએ ધ્યેયથી ચ્યુત ન થવાય એ વિષે પૂરતી કાળજી રાખીએ છીએ. અમારા આવા ધ્યેયની સિદ્ધિ અર્થે જે જે સંસ્થાઓ, પૂજ્ય ગુરુદેવો તેમજ મહાનુભાવોએ એક અગર તો ધીજી રીતે અમને સહકાર તેમજ માર્ગદર્શન આપેલાં છે તે સૌનો પણ આજના પ્રસંગે અમે અંતઃકરણ પૂર્વક આભાર માનીએ છીએ.

ગયા વરસે સભાના પેટ્રોનો અને આજીવન સભ્યોને સુપ્રસિદ્ધ સ્વર્ગસ્થ લેખક સુશીલનું ‘ભગવાન મહાવીર યુગનાં ઉપાસિકાઓ’ નામનું પુસ્તક છપાવી ભેટ આપવામાં આવેલું છે. સદ્ગત આગમ પ્રભાકર શ્રુતશીલવારિધિ પૂજ્ય મુનિશ્રી પુણ્યવિજયજી મહારાજ સાહેબનો સ્મૃતિગ્રંથ હાલમાં અમદાવાદમાં સભા તરફથી છપાઈ રહ્યો છે અને તેની પ્રકાશન વિધિ થયા બાદ સભાના પેટ્રોનો તેમજ આજીવન સભ્યોને રવાના કરવામાં આવશે. મહારાજશ્રીનાં જીવનને લગતા વિવિધ લેખો તેમજ ફોટાઓ સાથે આ દળદાર ગ્રંથને અત્યંત કળાયુક્ત અને સુશોભિત બનાવવા પાછળ જૈન સમાજના જાણિતા નીડર લેખક શ્રી. રતિલાલ દીપચંદ દેશાઈએ ભગીરથ પ્રયત્નો કર્યા છે અને તે માટે તેઓ આપણા સૌના ધન્યવાદને પાત્ર બન્યા છે.

ચાલી આવતી પ્રણાલિકા મુજબ ગત વરસે પણ ભગવાન મહાવીર જન્મકલ્યાણક અંક તેમજ પર્વાધિરાજ શ્રી પયુષણ ખાસ અંક પ્રગટ કરવામાં આવ્યા હતા. ‘આત્માનંદ પ્રકાશ’માં મુખ્યત્વે જૈનદર્શન, તત્ત્વજ્ઞાન, અધ્યાત્મ, ધાર્મિક શિક્ષણ, ધાર્મિક અને યોગદાયક કથાઓ તેમજ જીવન સુધારણા વિષયક લેખોને સ્થાન આપવામાં આવે છે. ગદ્ય અને પદ્યની વિધવિધ સુંદર સામગ્રી પીરસવામાં ગત વર્ષે મુખ્ય ફાળો આચાર્યશ્રી વિજયકસ્તુરસૂરિજી, ઉપાધ્યાય અમરમુનિ, પંન્યાસશ્રી પૂર્ણાનંદવિજયજી, મુનિશ્રી યશોવિજયજી, મુનિ પ્રભુન્નવિજયજી, સાધ્વીશ્રી ઝોંકારશ્રીજી, સાધ્વીશ્રી સુલૈચનાજી, પૂ. લીલાવતીબાઈ મહાસતીજી, શ્રી હીરાલાલ ર. કાપડિયા, ડૉ. ઉપેન્દ્રરાય સાંડેસરા, શ્રી મનસુખલાલભાઈ તારાચંદ મહેતા, પં. લાલચંદ્ર ગાંધી, શ્રી ગુલાબચંદ લલ્લુભાઈ, શ્રી ચીમનલાલ ચક્રુભાઈ, શ્રી વલ્લભદાસ નેણીસીભાઈ, અમરચંદ નાહટા, રતિલાલ ભાણેકચંદ, શાંતિલાલ કે. મહેતા, ઝવેર-ભાઈ શેઠ, ડૉ. ભાઈલાલ બાવીશી, જગજીવન દેશાઈ, ભારતી મહેતા, ભાનુમતીબેન દલાલ, કલાવતીબેન વોરા, વિમલા ઠાકર, કુ. જસ્મીના કનાડીયા અને નલિની મહેતાનો છે. આ ઉપરાંત મહાઉપાધ્યાયશ્રી યશોવિજયજીનું પંડિત બેચરદાસ સંપાદિત એક કાવ્ય, સ્વ. મણિલાલ પાઠરાકર અને ઝવેરી મુલચંદ (વૈરાટી)ના કાવ્યો પણ આપવામાં આવેલ છે. કેટલાક લેખોના અનુવાદ ડૉ. બાલકૃષ્ણ શુવ,

ભારતી મહેતા અને અરુણા કનાડીયાએ કરી આપેલ છે. આ સૌ મહાનુભાવોનો આ પ્રસંગે અમે આભાર માનીએ છીએ અને ચાલુ વરસમાં પણ તેઓનો સહકાર ભૂતકાળની માફક મળી રહેશે એવી આશા સેવીએ છીએ. નવા પ્રગટ થતા ગ્રંથો જે સભાને મોકલવામાં આવે છે તેની સમાલોચના લેવાનો સામાન્ય શિરસ્તો છે. આ કાર્ય સભા સાથે સંકળાયેલા અભ્યાસી અને ઉત્સાહી કાર્યકર શ્રી અનંતરાય બદવણ શાહ સંભાળે છે જે માટે આ તકે અમે તેમનો પણ આભાર માનીએ છીએ.

સં. ૨૦૨૬ ની સાલમાં સર્વોશ્રી હરસુખલાલ ભાઈચંદ મહેતા, મનસુખલાલ હેમચંદ સંઘવી, ચંદુલાલ વનેચંદ શાહ, પોપટલાલ મગનલાલ શાહ, શેઠ કાંતિલાલ હરગોવિંદદાસ, શેઠ અમૃતલાલ કાલીદાસ, નગીનદાસ અમૃતલાલ શાહ અને ભાંખરીઆ પોપટલાલ નગીનદાસ આ સભા સાથે પેટ્રોનો તરીકે જોડાયા છે. તદુપરાંત શ્રી પ્રવીણચંદ્ર જયંતીલાલ શાહ, ચીમનલાલ ખીમચંદભાઈ, જયંતીલાલ પોપટલાલ શાહ, શેઠ વિનયચંદ હરખચંદ, પોપટલાલ મણિલાલ પાદરાકર, મહેતા જીવનલાલ વીરચંદ, મહેતા વિનોદકુમાર જીવનલાલ તેમજ યોરીવલી શ્રી શંખેશ્વર પાર્શ્વનાથ જૈન દેરાસર પેલી તથા શ્રી કેટ તપગચ્છ મૂર્તિપૂજક શ્રવેતાંબર જૈન સંઘ મુંબઈ આ સભાના આજીવન સભ્યો બની આ સભાના કાર્યને સહકાર અને ટેકો આપ્યો છે. આ સૌને આવકાર આપતાં અમે આનંદ અને ગૌરવ અનુભવીએ છીએ. અમને ખાતરી છે કે જે સહકાર અને સાથ જૈન સમાજમાંથી ભૂતકાળમાં પ્રાપ્ત થયો છે તેવોજ સાથ અને સહકાર અમને મળતો રહેશે.

ગત વષ દરમિયાન વડોદરા મુકામે તા. ૮-૧૦-૭૩ ના દિવસે દીર્ઘકાળ પર્યંત દીક્ષા પર્યાયી પંન્યાસશ્રી નેમવિજયજી મહારાજસાહેબના ૯૩ વર્ષની ઉંમરે થયેલા સ્વર્ગવાસની નોંધ લેતાં અમે ખેદ અનુભવીએ છીએ. આ સભા પ્રત્યે સદ્ગત પંન્યાસશ્રી અત્યંત લાગણી ધરાવતા. શાસનદેવ એમના આત્માને ચિરશાંતિ આપે એજ અભ્યર્થના.

ગત વર્ષમાં આપણી સભાના પેટ્રોનો સર્વોશ્રી લક્ષ્મીચંદ દુર્લભજી વોરા, ખાંતિલાલ અમરચંદ, ચંદુલાલ વર્ધમાન શાહ અને કપુરચંદ નેમચંદ મહેતાના થયેલા દુઃખદ અવસાનની નોંધ લેતાં અમે ખેદ અને ગ્લાનિ અનુભવીએ છીએ. વિદ્યાપ્રેમી સદ્ગત શ્રી. લક્ષ્મીચંદભાઈ ભાવનગરના વતની હતા. ભાવનગરમાં મહાવીર જૈન વિદ્યાલયની શાખા થઈ તે તેમના પ્રયત્નો અને મહેનતને આભારી છે તેઓ ઘણા વરસોથી ગોડીજી જૈનમંદિર અને ટ્રસ્ટ ખાતાઓનાં ટ્રસ્ટી હતા. શ્રી ખાંતિલાલભાઈ પણ ભાવનગરના વતની હતા. તેમના સદ્ગત પિતા વોરા અમરચંદ જશરાજના પગલે ચાલી શ્રી ખાંતિલાલભાઈએ ભાવનગરની ઘણી સામાજિક સંસ્થાઓમાં પોતાની સેવા આપેલી છે. ભાવનગર જૈનસંઘના તેઓ સેવાભાવી કાર્યકર હતા. તળાબ જૈનતીર્થના વિકાસમાં તેમનો સારો ફાળો છે. શ્રી ચંદુલાલ વર્ધમાન શાહ મહાવીર જૈન વિદ્યાલયના એક ટ્રસ્ટી અને મંત્રી હતા. અને એ રીતે આ સંસ્થાની અર્પૂવ સેવા કરી છે. મહાન ઉદ્યોગપતિ હોવા ઉપરાંત તેઓ અનન્ય સામાજિક કાર્યકર હતા. જૈન શ્રવેતાંબર કેન્દ્રન્સ, જૈન શ્રવેતાંબર એજ્યુકેશન બોર્ડ તેમજ યશોવિજયજી જૈન ગુરુકુળ-પાલીતાણાના તેઓ એક કુશળ મંત્રી હતા. દાનવીર શ્રી કપુરચંદભાઈ નેમચંદ મહેતા મૂળ વડાલ (સોરઠ)ના વતની હતા. તેઓ સામાન્ય સ્થિતિમાંથી એટલે કે શૂન્યમાંથી તેમણે સૃષ્ટિ જેવી રચના કરી કહેવાય. મહાવીર જૈન વિદ્યાલય, યુનાઇટેડ જૈન સ્ટુડન્ટસ હોમ, ચીંચવડ (પૂના)ની કેળવણી સંસ્થા તેમજ શેઠ દેવકરજી મુળજી સૌરાષ્ટ્ર વિશાશ્રીમાળી જૈન બોડીંગમાં તેમણે કરેલા દાનની રકમ લાખોની

નૂતનવર્ષના મંગળ પ્રવેશે

થવા જાય છે. મહાવીર જૈન વિદ્યાલય અને જીજ્ઞ અનેક સંસ્થાઓના તેઓ ટ્રસ્ટી હતા. હુબલી નિવાસી આપણી સભાના પેદ્રન શેઠશ્રી જદવજીભાઈ લખમશીનો ૭૩ વર્ષની ઉંમરે સ્વર્ગવાસ થયો. મહુમ શ્રી મોટા દાનવીર અને અનન્ય ધર્મપ્રેમી હતા. આ બધી વિશિષ્ટ વ્યક્તિઓના સ્વર્ગવાસથી ખાસ કરીને જૈન સમાજ અને જ્ઞાતિઓને તેઓની મોટી ખોટ પડી છે. શાસનદેવ તેઓના આત્માને ચિર શાંતિ આપે

આ સભાના આજીવન સભ્યો પૈકી સર્વોશ્રી જયંતીલાલ વિઠ્ઠલદાસ કાંટાવાળા, શાહ મનસુખલાલ હરિચંદ, ગાંધી અભેચંદ ભગવાનદાસ, શાહ કાંતિલાલ મૂળચંદ, નાગરદાસ પ્રેમજીભાઈ, જમનાદાસ જેયંદભાઈ, શાહ ચીમનલાલ દેવચંદ અને આ સભાના માજી સ્વર્ગસ્થ પ્રમુખ શ્રી. મૂળચંદ નથુભાઈના પુત્ર શુભાખચંદભાઈ-જેઓ પણ આજીવન સભ્ય હતા-ગતવર્ષમાં સ્વર્ગવાસ પામ્યાં. આ સૌ આત્માને શાસનદેવ ચિરશાંતિ આપે એવી અમારી નમ્ર પ્રાર્થના.

જૈન સમાજના અગ્રગણ્ય અને સેવાભાવી સદ્ગત શેઠશ્રી કાંતિલાલ ઇશ્વરલાલના યુવાન પુત્રશ્રી. વસંતલાલનું ગત વર્ષમાં અકાળે અવસાન થયું તેની નોંધ લેતાં અમને અત્યંત ખેદ થાય છે. ભાઈ વસંતલાલ એક મહાન ચિંતક અને લેખક હતા. માત્ર ૪૭ વર્ષની વયમાં તેમણે પાંત્રીસથી પણ વધુ વિદ્વંતાલર્થો આત્માને સ્પર્શ કરે તેવા ગ્રંથો લખ્યા છે. સેવાભાવી અને કર્તવ્ય પરાયણ ડૉ. કે. એમ. ભણુશાસ્ત્રીનું ગતવર્ષમાં એકાએક અવસાન થયું. આપણા અનેક મુનિમહારાજોની તેમણે અનન્ય શ્રદ્ધા અને ભક્તિપૂર્વક અપૂર્વ સેવા કરી છે. આ બંને પુણ્યાત્માઓને અમે ભાવપૂર્વક શ્રદ્ધાંજલિ અર્પીએ છીએ અને ચિરશાંતિ મળે એવી પ્રાર્થના કરીએ છીએ.

શ્રી જૈન શ્વેતાંબર કોન્ફરન્સ અંગે ગયા વરસના આ વિભાગમાં ઇચ્છા પ્રદર્શિત કરતાં અમે લખેલું કે “ભૂતકાળની ભૂલોમાંથી કોન્ફરન્સના મોવડીઓ બાધપાઠ લે અને મૃતપ્રાય બની ગયેલી કોન્ફરન્સની પ્રતિષ્ઠા અને કીર્તિ પાછા પ્રાપ્ત કરવા કટિબદ્ધ બને. નિષ્ફળતાઓ તો વિજયના સ્તાંભરૂપ બની શકે છે.” અંમને જણાવતા હુર્ષ થાય છે કે હવે કોન્ફરન્સ સફળતાના પંથે પ્રયાણ કરવા માંડી છે. તેમાં શ્રી વાડીલાલ ચત્રભુજનો ઉત્સાહ ધ્યાન ખેંચે તેવો છે. કોન્ફરન્સનું મુદતવી રહેલું ૨૩ મું અમૃત અધિવેશન, શ્રી સિદ્ધગિરિની શીતળ છાયામાં પાલીતાણા મુકામે તા. ૨૪-૨૫ માર્ચ ૧૯૭૩ ના સફળતા પૂર્વક મળી ગયું. કોન્ફરન્સને આચાર્ય વિજયનંદનસૂરિજીના આશીર્વાદ સાંપડ્યા છે, એ વાત ભારે ઔરવ લેવા જેવી છે. કોન્ફરન્સના નવા વરણેલા પ્રમુખ શ્રી દીપચંદભાઈ ખાડી જૈન સમાજની નાઠ સારી રીતે સમજે છે. તેમની તથા ઉત્સાહી યુવાન અને કાર્યકુશળ મંત્રી શ્રી. જયંતભાઈ માવજીભાઈ શાહની રાહબરી નીચે આ સંસ્થા જૈન સમાજની દિન પ્રતિદિન વધુ ને વધુ સેવા કરવા ભાગ્યશાળી બને એવી શુભેચ્છા પાઠવીએ છીએ. અલબત્ત, તેમના આ કાર્યની સફળતામાં સમગ્ર જૈન સમાજનો ટેકો, સાથ અને સહકાર હોવા જરૂરી છે.

શ્રી યશોવિજયજી જૈન ગ્રંથમાળા ભાવનગર દ્વારા જૈન ધર્મના સિદ્ધાંતના સંસ્કૃત, પ્રાકૃત અને અંગ્રેજી ભાષાના અનેક પુસ્તકો પ્રગટ કરાવી દેશ પરદેશમાં તેનો મોટો પ્રચાર કરાવ્યો હતો, તેવા સદ્ગત મહાન આચાર્ય શ્રીમદ્ વિજયધર્મસૂરીશ્વરજી મહારાજની એકાવનમી સ્વર્ગારોહણ તિથિ દરેક વરસની માફક આ વરસે પણ આચાર્ય શ્રી મેડસૂરીશ્વરજી મહારાજની નિશ્રામાં ઉજવવામાં આવી હતી. એ પ્રસંગે પંડિત શ્રી સીતારામભાઈએ સ્વર્ગસ્થ આચાર્ય મહારાજશ્રીના

જીવન અંગે રોચક અને તલસ્પર્શી ભાષામાં વિવેચન કર્યું હતું. આચાર્ય શ્રી મેરૂસૂરીશ્વરજીએ પણ સદ્ગત આચાર્યશ્રીના જીવન અંગે પ્રેરક પ્રકાશ પાડ્યો હતો. આ સંસ્થાના પ્રમુખ શ્રી. શુભાભયંદ લલ્લુભાઈએ આભાર વિધિ કરી પ્રાસંગિક વિવેચન કર્યું હતું.

આપણી સભાના ઉપપ્રમુખ સ્વ. શ્રી કૃતોદયંદ ઝવેરભાઈના સુપુત્ર શ્રી. હિંમતલાલભાઈએ તેમના સ્વર્ગસ્થ પિતાની જન્મ તિથિ આસો સુદિ ૧૦ ના દિને પૂજા ભણાવવા અર્થે સારી એવી રકમ આપેલી છે. આ દિવસની યાદમાં તેમજ તે દિવસ આચાર્ય શ્રી વિજયકમળસૂરીશ્વરજી મહારાજની સ્વર્ગારોહણ તિથિ હોય તે નિમિત્તે, જૈન આત્માનંદ સભાના લાયબ્રેરી હોલમાં પંચ-પરમેષ્ઠીની પૂજા ભણાવવામાં આવી હતી તેમજ પ્રભાવના પણ કરવામાં આવી હતી.

આ સભાની સાથે આપણા મહાન સ્વર્ગસ્થ આચાર્યશ્રી આત્મારામજી મહારાજ (આચાર્ય વિજયનંદસૂરીશ્વરજી)નું નામ જોડાયેલું છે. દરેક વરસે તેમનો જન્મ દિવસ ઉજવવા અર્થે રાધનપુર નિવાસી શેઠશ્રી સમ્ભરચંદભાઈ મોતિલાલ મુલજી તરફથી સભાને સારી એવી આર્થિક સહાય પ્રાપ્ત થયેલી છે. તદનુસાર આ શુભ દિવસે એટલે કે સં. ૨૦૨૬ના ચૈત્ર શુદ્ધ ૧ બુધવારના દિવસથી શેત્રુંજય તીર્થમાં આદિનાથ ભગવાનની મોટી ટુંકમાં નવાણું પ્રકારની પૂજા સભા તરફથી ભણાવવામાં આવી હતી તેમજ સભાના સભ્યોનું બપોરના પ્રાંતિભોજન ગોઠવવામાં આવ્યું હતું. આ શુભ પ્રસંગે આપણા પૂ. સાધુ-સાધ્વીજીઓની ભક્તિનો પણ સારો લાભ મળ્યો હતો.

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલયના ટ્રસ્ટી અને મંત્રી શ્રી. જયંતીલાલ રતનચંદ શાહની રાહબરી નીચે સંસ્થાના પ્રચાર કાર્ય અર્થે એક પ્રતિનિધિ મંડળ ગત વર્ષે અમેરિકા ગયું હતું. મહાવીર જૈન વિદ્યાલયમાં અભ્યાસ કરી જનાર આપણા ઘણા બંધુઓ અત્યંત સુખી સ્થિતિમાં હાલમાં અમેરિકામાં વસે છે. આ બધા ભૂતપૂર્વ વિદ્યાર્થીઓનો સારો સહકાર પ્રાપ્ત કરવા આ પ્રતિનિધિ મંડળ સફળ થયું હતું અને અમેરિકામાં શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય વેલફેર એસોસિએશનની સ્થાપના પણ કરવામાં આવી હતી. આવા સ્તુત્ય પ્રયાસથી પ્રતિનિધિ મંડળ રૂ. ૧,૪૦,૦૦૦ ની રકમ એકઠી કરવામાં સફળ થયું હતું. પ્રસ્તુત એસોસિએશનના કન્વીનરો તરીકે શ્રી અરવિંદભાઈ આશાભાઈ શાહ અને આ સભાના ઉપપ્રમુખ સ્વ. શ્રી કૃતોદયંદ ઝવેરભાઈના પૌત્ર શ્રી. અજીત હિંમતલાલ શાહને નિયુક્ત કરવામાં આવેલા છે.

જૈન આત્માનંદ સભાના વિદ્વાન વયોવૃદ્ધ પ્રમુખ શ્રી. ખીમચંદભાઈ ચાંપશી ગત વરસમાં એકાએક ભારે માંદગીમાં સપડાઈ ગયા હતા. તેમની ઉપર બહુ તીવ્ર નહિ એવા લકવાના દર્દનો હુમલો થયો હતો, પરંતુ તાત્કાલિક ચાંપતા ઇલાજો અને કાળજીપૂર્વક ડોક્ટરી સારવારના કારણે તેઓશ્રીની તબિયત હવે સારી રીતે સુધારા પર છે. આ સભાને તેમજ ભાવનગરના જૈન સંઘને એમના સલાહ સૂચનો તેમજ માર્ગ દર્શનની અત્યંત આવશ્યકતા છે. પરમ કૃપાળુ શાસનહેવને તેઓ જલદીથી પહેલાંની માફક તન્દુરસ્તી પ્રાપ્ત કરે એવી અમારી નમ્ર પ્રાર્થના છે.

ભગવાન મહાવીરના નિર્વાણની પચીસમી શતાબ્દી ઉજવવાની એકબાજુથી રાષ્ટ્રીય ધોરણે મોટાપાયા પર તૈયારી ચાલી રહી છે, ત્યારે બીજી બાજુથી શ્રવેતાંબર સંપ્રદાયનો અમુક સાધુવર્ગ

નૂતનવર્ષના મંગલ પ્રવેશે

જેરશોરથી તેના વિરોધનો પ્રચાર કરી રહ્યો છે. આચાર્ય વિજયનંદનસૂરિજીએ પણ સ્પષ્ટ રીતે બહેર કરી દીધું છે કે “શ્રમણ ભગવાનશ્રી મહાવીરસ્વામીના ૨૫૦૦ માં નિર્વાણ કલ્યાણકની રાષ્ટ્રીય ધોરણની ઉજવણીમાં અમારો વિરોધ નથી. વિરોધ કરવો, એ પણ હઠાપણુભર્યું કામ નથી. તેમ-વિરોધ કરવો તે ભવિષ્યમાં શ્રી જૈન સંઘને તથા જૈન તીર્થોને નુકશાન કારક છે, એમ અમારું માનવું છે.”
 ૧ વિરોધ કરનાર મુનિઓ મર્યાદામાં રહી વિરોધ કરતા હોય તો તેની વિરુદ્ધ અમારે કશી ફરિયાદ કરવાની ન હોય, કારણ કે હરેકને પોતાપોતાનું મંતવ્ય સ્પષ્ટ કરવાનો હક્ક અને અધિકાર છે. પરંતુ મુનિશ્રી ચંદ્રશેખરજીએ તો આ વિરોધ કાર્ય સુદ્ધતા ધોરણે શરૂ કર્યું છે તેમ જણાવતા અમને ભારે દુઃખ થાય છે. જીવનમાં મતભેદ અને સંઘર્ષને અવકાશ છે. પણ મનની સમતુલા ગુમાવવી એ જ્ઞાની માટે યોગ્ય નથી.

ગયા વરસે આજ કોલમમાં સ્વર્ગસ્થ આચાર્ય વિજયલક્ષ્મણ સૂરીશ્વરજીના સન્દેશોમાં કહ્યું હતું કે “આજે આપણે શ્રમણસંઘ છિન્નભિન્ન થઈ ગયો છે. એક એકના મન બદલાઈ ગયાં છે. સૌના હિલ ગુલાં છે, એને લઈને સંગઠન તૂટી ગયું છે. એટલે કોઈ પણ કાર્ય આપણે સંકલના પૂર્વક નથી કરી શકતા. આજે ધર્મના માર્ગે પ્રતિવર્ષે લાખો રૂપિયાનો વ્યય થાય છે. નિંદા, ટીકા અને ઇર્ષ્યા એ ભયંકર દુર્ગુણોએ શાસનના અંગને ફેલી ખાધું છે. ૪૦-૫૦ વર્ષ પૂર્વે સાધુ પ્રત્યે જે પ્રેમ સદ્ભાવ હતો તે આજે નથી. પરસ્પરની ખોદણી અને પરસ્પરના મતભેદો, એને લઈને આજે ભયંકર દુર્દશા જોઈ રહ્યા છીએ.” પરંતુ આ લખાયા પછી તો પરિસ્થિતિ ભારે વિષમ બની ગઈ છે. ભારતના માજી રાષ્ટ્રપતિ ડૉ. સર્વપલ્લી રાધાકૃષ્ણને જૈન શાસનને ઉદ્દેશી કહ્યું છે કે “જૈનશાસન, સત્ય અને અહિંસાના મહાન સિદ્ધાંતો પર ભાર મૂકે છે. સત્ય અને અહિંસા વિશે ચર્ચા કરવી બહુ સરળ છે, પરંતુ એને જીવનમાં, વ્યવહારમાં ઉતારવા અત્યંત મુશ્કેલ છે. મહાન જૈનાચાર્યોએ ઉપદેશ આપ્યો છે કે, દર્શન અને જ્ઞાન ઉપરાંત ચારિત્ર પણ આવશ્યક છે. ઔદિક વાદવિવાદ કરતાં અનેકગણી વધારે મહત્વની વાત, સંસારમાં આપણો વ્યવહાર છે. જ્યારે આપણે આપણી પ્રકૃતિ દોષો સાથે સફળતા પૂર્વક સંઘર્ષ કરી શકીએ ત્યારે જ સદાચરણ સંભવિત થશે. આજકાલ આપણે લોકો ક્રોધ-દ્વેષ વગેરેની મૂર્તિ બની ગયા છીએ. ક્રોધમાં આંધળા બનીને આપણે હિંસાત્મક ભાવાનો ખુલ્લો પ્રયોગ કરીએ છીએ. જ્યારે આ બધું કરીને આપણે જીવનમાં હિંસા અને અસત્યને પ્રકટ કરી રહ્યા છીએ, તો પછી સત્ય અને અહિંસાની ચર્ચા કરવાથી શું લાભ ?”

તિથિચર્યાના ઝઘડાને પરિણામે તેમજ ભગવાન મહાવીરની પચીસોમી નિર્વાણ જયંતીની રાષ્ટ્રીય ધોરણે ઉજવવાની થતી તૈયારીના કારણે, જૈન શ્રવેતાંબર સંપ્રદાયમાં બે ભાગલા પડી ગયા છે. એ આપણું મહાન કમનશીબ છે કે આપણી શ્રમણ સંસ્થામાં પણ એકલતા ન જળવાતા સ્પષ્ટ રીતે બે પક્ષો પડી ગયા છે. એક પક્ષ તરફેણમાં અને બીજો પક્ષ વિરોધમાં. ગટરની ગંદકી અને દુર્ગંધને મજબૂત લોખંડના ઢાંકણથી દાખી શકાય છે, પણ સમાજમાં પ્રવર્તી રહેલા ઝેર, વેર, ઇર્ષ્યા, નિંદા, ચાડીચુગલી અને કૂથલીને દાખડીબડ રાખી શકાતા નથી રોગનું પ્રમાણ વધે એટલે તેની અસર જેમ શરીર પર દેખાયા વિના પણ ન રહે, તેમ સમાજમાં આવા બધા દુર્ગુણો વધે ત્યારે તે પ્રકાશમાં આવ્યા વિના પણ ન રહી શકે. ભળતાજ નામો અને યોગસ સંસ્થાના નામો આપણી પૂજ્ય

શ્રમણ સંસ્થા સામે તદ્દન ખોટા અને કલ્પનાના આક્ષેપો કરતી અત્યંત ખીભત્સ, ગંદી અને ગદ્દીય ભાષામાં પત્રિકાઓ બહાર પડવી શરૂ થઈ છે. આપણા સમ્યક્ચરિત સાધુઓ ઉપરાંત આપણી નિષ્કલંક અને ચારિત્રશીલ સાધ્વીઓને પણ કાઢવ ઉડાડવામાં આ પત્રિકાના ઘડવૈયાઓએ કશું ખાફી રાખ્યું નથી. કોળી, વાંઘરી કે ચમાર કુળમાં ઉત્પન્ન થયો હોય એવો માણસ પણ આ માગે જતાં શરમ અનુભવે, ત્યારે જૈનકુળમાં જન્મ લેનારો આવું હીચકારું કૃત્ય કરે ત્યારે તો એમ જ થાય કે શું આ છકો આરો શરૂ તો નથી થઈ ગયોને !

ભગવાન શ્રી મહાવીર દેવના આપણે સૌ અનુયાયીઓ છીએ, અને આપણે સૌ એમ તો જરૂર ઇચ્છીએ જ છીએ કે આપણા દેવ અને ધર્મને શોભે એ રીતે પચીસમી નિર્વાણ શતાબ્દી ઉજવાય. એ ઉજવવાની નીતિ રીતિ ભલે ભિન્ન હોય, પણ ઉજવવાની તો જોઈએ એમ સૌ કોઈ ઇચ્છે છે. એક પક્ષ રાષ્ટ્રીય ધોરણે આ નિર્વાણ મહોત્સવ ઉજવવા માગે તો ભલે તેમ કરે, તેઓને ઉદ્દેશ અને આશય તો સ્પષ્ટ અને શુદ્ધ જ છે. બીજો પક્ષ ભગવાને કરમાવેલા નિર્વાણ માર્ગને અનુરૂપ રીતે ઉજવવા ઇચ્છે તો તેઓ પણ તેમ કરી શકે, કારણ કે તેમના ધ્યેય અને આશય તો શુદ્ધ અને નિર્મળ જ છે. કોઈને મન દુઃખતું કારણ કયાં રહ્યું ? આપણે સૌ એક જ શાસનના અનુયાયીઓ છીએ, આપણા માર્ગ ભલે જુદા હોય પણ ધ્યેય તો એક જ છે. સમગ્ર ગુરુવિંધ સંઘને અમારી નમ્ર પ્રાર્થના છે કે આ શુભ પવિત્ર અને અપ્રાપ્ય પ્રસંગને એવી રીતે ઉજવીએ કે જેથી આપણા સમાજની શોભામાં વધારો થાય અને આપસ આપસમાં પ્રેમ ભાવ વધે. આ નિર્વાણ ઉજવણીને પ્રસંગ આપણી અંદરો અંદર વિખવાદ કે કલેશતું કારણ બનશે, તો આપણી ભાવિ પ્રજા ચોક્કસ કહેવાની કે આપણામાં ભગવાન મહાવીરના સાચા ઉપાસક બનવાની લાયકાત જ નહોતી.

પ્રસ્તુત મંગળ વિધાનમાં ગત વરસમાં બનેલી મહત્ત્વની બાબતો અંગે તટસ્થપણે અમે સમીક્ષા કરવા પ્રયત્નો કર્યા છે. આમ કરવામાં કોઈના આત્માને જરા પણ રંજ થાય તેવું કરવાનો અમારો આશય નથી છતાં જે સ્ખલના થવા પામી હોય તે માટે મિચ્છામિ દુઃકલ્લં. અંતમાં અમે પ્રાર્થના કરીએ છીએ કે :—

શિવમસ્તુ સર્વજગતઃ પર-હિત-નિરતાં ભવન્તુ ભુતગણાઃ ।
દોષાઃ પ્રયાન્તુ નાશં, સર્વં સુખી ભવન્તુ લોકાઃ ॥

મુંબઈ તા. ૧૦-૧૧-૭૩

મનમુખસાલ તારાચંદ મહેતા

નૂતનવર્ષના મંગળ પ્રવેશે

સાધના અને વાસના

લે. મનમુખલાલ તારાચંદ મહેતા

તથાગત પોતાના શિષ્યો સાથે એ વંખતે શ્રાવસ્તિ-
માં આવી લાંના જેતવનમાં રહ્યા હતા. એ વખતે
ત્યાંની રાજનર્તિકી સુમતાનું નામ બહુ પ્રસિદ્ધ હતું.
રાજસભામાં જ્યારે કોઈ વખતે નૃત્ય અર્થે આવતી
ત્યારે વિદ્યુતની જેમ ઝળકી ઊઠતી. તેના પ્રાસાદના
એક ભાગમાં નૃત્યાલય હતું, જ્યાં તેનો નૃત્ય સમારંભ
જેવા સો સો કર્પાપણુ આપી લોકો દોડી જતાં.
તથાગતના સહવાસમાં આવ્યા પછી સુમતાના જીવનમાં
ભારે પરિવર્તન થયું. રૂપ, કલા, યૌવન, કીર્તિ,
અપત્તિ, જીવન અધું ક્ષણિક અને નાશવંત છે. સ્ત્રીની
શોભા તેના રૂપ, યૌવન અને ધનમાં નથી, પણ દેહ
અને આત્માનું સાચું સૌન્દર્ય તો શીલ અને
અવસ્થિતિથી દીધી ઊઠે છે, એ વાત સુમતાના મનમાં
ઢચી ગઈ. પછી તો ધીમે ધીમે તે ત્યાગ અને ભક્તિના
માર્ગે વળી. ભોગો પરથી તેનું મન ઊડી ગયું અને
નૃત્યાલયની જગ્યા શ્રમણ વિહારમાં ફેરવઈ ગઈ. બૌદ્ધ
ભિક્ષુઓને ત્યાં દરરોજ ભિક્ષા મળતી. નજીકમાં જ
એક રુઝાલયની વ્યવસ્થા કરવામાં આવી હતી. ખીમાર
ભિક્ષુઓને લાં તમામ પ્રકારની વૈદિક્ય ચારવાર મળતી.

ભિક્ષાગૃહ માટે અલાયદા રસોડાની વ્યવસ્થા કરી
હતી અને ભિક્ષા અર્થે ભિક્ષુઓને જરૂરી એવા તમામ
ખાદ્યપદાર્થો સુમતા પોતાના હાથે પાતરામાં આપતી.
ભિક્ષુની ઇચ્છા હોય કે ન હોય પણ તેનું પાત્ર
સુમતા પ્રેમપૂર્વક ભરી દેતી. તેની આવી વેધાવચ્ચથી
ચારે બાજુ તેની પ્રશંસા થઈ રહી હતી.

પાંત્રીસ વર્ષની તેની વય હોવા છતાં શરીરને એવી
ઉત્તમ રીતે જળવળી રાખ્યું હતું કે જોનારને તે આવીસ
વર્ષની યુવતી જેવી લાગે. વાસના જીવનને કલુષિત
બનાવે છે તે વાત સમજ્યા પછી તેના જીવનનું ક્ષેત્ર
અંધાર અને નિયમ બની ગયા હતા. દરરોજ પ્રાતઃકાળે
ત્રણ કલાક સુધી તે ધ્યાનમાં બેસતી અને દિવસનો

મોટો ભાગ ભિક્ષુશીઓની વેધાવચ્ચમાં પરાવાયેલી
રહેતી. જીવનની ઉત્કૃષ્ટતા વાસના સામે યુદ્ધ કરી તેને
જીતી લેવામાં છે, એ વાત મનમાં ઢચી જતાં આપો-
આપ તે સંયમી, લાગી અને સેવાભારી બની ગઈ.
ધનનો તો તેની પાસે કોઈ ટોટો ન હતો. તથાગતની
પરમ ઉપાસિકા તરીકે તેની એટલી અધી ખ્યાતિ
પ્રચરી ગઈ કે શ્રાવસ્તિમાં આવેલ કોઈપણ બૌદ્ધભિક્ષુ
ભાગ્યે જ તેની વેધાવચ્ચનો લાભ લીધા વિના રહેતો.

તથાગત જે શ્રમણવિહારમાં રહેલા તેનાથી સુમતાનું
નિવાસસ્થાન દોઢ એ માઇલ દૂર હતું. તથાગતના
અનેક ભિક્ષુઓમાં કેટલાક શિષ્યો નવા હતા, જેમાંનો
તિષ્ઠ પણ એક હતો. પરિવ્રજ્યા લીધા પછી તે
પ્રથમવાર શ્રાવસ્તિમાં આવેલો હતો. એક દિવસે તેની
સાથેના ભિક્ષુઓ પાસેથી સુમતાની વેધાવચ્ચની વાત
તેના સંભળવામાં આવી. સુમતાને ત્યાંથી ભિક્ષા લઈ
આવનાર એક ભિક્ષુએ તિષ્ઠને કહ્યું; “દેવી સુમતાના
હાથે ભિક્ષા લેવાનો આનંદ કોઈ અનરેશ છે. તેની
વસ્તુઓનો સ્વાદ તો જીવનભરમાં ભૂતી શકાય તેવું
નથી.” સુમતાનું વર્ણન કરતાં તેણે કહ્યું; “દેવી
સુમતાના મુખ પર અપૂર્વ શાંતિ પથરાયેલી છે.
આભૂષણોનો તેણે સહંતર ત્યાગ કરી દીધો છે. દેહ
પર એક સ્વેત સાડી ચંચળતાનું નામ નિશાન પણ
નહીં. તેના મુખ પર પવિત્રતા અને નિર્મળતાની એવી
તો આભા ઝળકી રહી છે કે માતાને જોતાં પુત્રનું
મસ્તક જેમ આપોઆપ નમી પડે, તેમ તેના હાથેથી
ભિક્ષા લેતાં આપણને લાગે કે આપણું જીવન ધન્ય
બની ગયું. પાતરામાં પરાણે એક પછી એક પદાર્થો
સુમતા આપતા જ જાય ત્યારે એવા તો મધુર સ્નાયુ
બોલે કે જીવનભર જાણે એ સંભળતાં જ રહીએ.
એના સ્નાયુનું માધુર્ય અને મોં પરના લાવોમાં એક
અદ્ભુત આકર્ષણ છે. ભક્ત સ્ત્રીઓ તો અનેક છે
પણ તે સૌમાં સુમતા તો અનુદ છે.

ભિક્ષુની વાત તિથ્ય એકચિરો અત્યંત રક્ષપૂર્વક સંભળી રહ્યો હતો. તે યુવાન અને રૂપાળો હતો તેનું શરીર સુંદર અને સૌંદર્યપૂર્ણ હતું. સંસારમાં પ્રેમભગ્ન થઇ તેણે ભિક્ષુનો માર્ગ ગ્રહણ કર્યો હતો. સંસારના ભોગોથી અલ્પિત થયો હોવા છતાં વાસના અને વિકારથી તેનું મન ક્ષુબ્ધ રહેતું. દુઃખ, આઘાત અને વેદનાને જીવનમાં તે પચાવી ન શક્યો અને તેનો વૈરાગ્ય પણ પ્રેમભગ્નના પ્રત્યાઘાત રૂપે હતો. જ્ઞાત વાનની સુખડી પડી હશે, તો પણ તેની પર ધ્યાન ન જતા કાકતું ધ્યાન ત્યાં પડેલા શ્વેત્ર પર જશે. એ રીતે પેલા ભિક્ષુની વાત સંભળી તિથ્યે તેને પૂછ્યું: 'ભદ્રંત! સુખતાની વય વિષે તો આપે કંઈ કંઈ જ નહીં. એક નર્તિકાનું એકાએક આવી રીતે રૂપાંતર થઇ જાય એ તમને લજા અસ્વાભાવિક નથી લાગતું?'

ભિક્ષુએ કહ્યું: 'તિથ્ય! દેવી સુખતા આમ દેખાવામાં તો પચીસ વર્ષ જેવી યુવતી લાગે, પણ તેની ઉંમર તો પાંત્રીસ વર્ષની છે. ભોજ, વૈભવ અને રિદ્ધિ સિદ્ધિની બધી મજ તો તેણે આણી લીધી છે, પણ તેથી કોઇ જીવને કદી તૃપ્તિ થઈ છે? કહેવાય છે કે તથાગતે આ વાત તેને સમજાવી અને તેના હૈયે બેસી ગઇ. ભોગોને અંતે તો ભોગો ભોગવનારને સમજાતું જ હોય છે કે ભોગો ભોગવવાને બદલે ભોગોએ તેનો જ ભોજ લઈ લીધો. પછી ત્યાગના માર્ગે તો સહુ વળે, પણ એ બધું તો રાંઘા પછીના ડહાપણ જેવું ને? સુખતાએ તો ભરથોવન અવરથામાં પ્રાપ્ત થયેલા ભોગોને પણ લજા દઇ ત્યાગનો જાણે માર્ગ પકડી લીધો!

તે રાતે તિથ્યને નિદ્રા ન આવી. તેની કદપના પ્રમાણે સ્વપ્નમાં તેને સુખતાના અવનવા સ્વરૂપે દેખાયા જ કર્યા. ભિક્ષુસંઘમાં શિરસ્તો એવો હતો કે તથાગત જે ભિક્ષુને આજ્ઞા કરે તે જ ભિક્ષુ સુખતાના ભિક્ષુશ્રુદ્ધમાં ભિક્ષા લેવા જઇ શકતો. ખીજા દિવસે નમતા પહોરે તિથ્યે તથાગત સમક્ષ જઇ વંદન કરી પૂછ્યું: 'ભદ્રંત! દેવી સુખતાના નિવાસસ્થાને આવતી કાલે ભિક્ષા લેવા હું જઇ શકું? મેં તેના સંબંધમાં વિસ્તૃત રીતે હમણાં જ સંભળ્યું, એટલે થયું કે એ બધું નજરે પણ જોઇ લઉં!'

તથાગત પાસે આવી વિનંતિ કરવા ભાગ્યે જ કોઇ હિંમત કરતો. આ કદાચ પહેલો જ પ્રસંગ હતો. તથાગતને તિથ્યની વાત સંભળી બરા આશ્ચર્ય થયું અને પછી એકાદ બે ક્ષણ તેની સામે જોઇ કહ્યું: 'તિથ્ય! કાલે તો નહિ પણ બે દિવસ પછી હું તને ત્યાં મોકલીશ.'

એ બે દિવસો તિથ્યને બે વર્ષ જેટલા લાગ્યા લાગ્યા. દિવસ અને રાત તેના મનમાં સુખતાના દર્શનની જ વાત રમ્યા કરી. રાતે અર્ધ નિદ્રામાં પણ તેને સુખતાના ભિન્ન ભિન્ન સ્વરૂપના જ દર્શન થયા કરે. કદપના કરે: એક વખત તો તે વિભાજિની હતી જ ને! મંદિરાનો સ્વાદ લેનાર થું તેને કદાપિ સદંતર છોડી શકે છે? ત્યારે આ તો કામભોગોને ભોગવેલી એક માનવી, એને અને ત્યાગને લાગેવળગે થું? તેને હજી સુધી પોતે મુગ્ધ અને મોહિત બની જાય એવો કોઇ ફાંકો ભિક્ષુ જ મળ્યો લાગતો નથી, જેજોને! મને જોશે કે તરત જ તેનું મન ચલિત થઇ જશે. પેલો ભિક્ષુ કહેતો હતો કે તેનામાં ચંચળતાનું નામ જ નહોતું, પણ અરે! સ્ત્રી એટલે જ ચંચળતાનું સાક્ષત્ સૂત્રસ્વરૂપ! સ્ત્રી અને ચંચળતા વિધીન-સૂચ અને તેજશન્ય-આતુ' તે કદી બનતું હશે?

ત્રીજા દિવસે શ્વેત વસ્ત્રો ધારણ કરી કેટલાએ સ્વપ્નમાં સાથે તિથ્ય સુખતાનો ત્યાં જવા માટે તૈયાર થઇ તથાગત પાસે આજ્ઞા લેવા ગયો, ત્યારે ત્યાં ભિક્ષુઓનું ટોળું જમ્યું હતું. ત્યાં તો તેને કોઇએ કહ્યું: 'હમણાં જ સમાચાર આવ્યા કે રાતના એકાએક સુખતાના હૃદયમાં શૂળ ઉપજ્યું અને તે મૃત્યુ પામી. અરે! આપણા ભિક્ષુઓ માટે તો તે ખરેખર એક માતા સમાન હતી.'

તિથ્ય આ ખબર સંભળી સ્તબ્ધ થઇ ગયો. તેના હૃદયને ધરતીકંપ જેવો આંચકો લાગ્યો. તેને થયું: હું કેવો કમનસીબ! મારા ભાગ્યમાં તો એના દર્શન કરવાનું પણ ન મળ્યું. તેના હૃદયમાં મૃંગારો થવા લાગ્યો અને તેને અર્ધમૂર્છાવસ્થામાં તેની પાસેના ભિક્ષુક નજીકના ઓરડામાં લઇ ગયો. ત્યાં તેના મોઢા પર પાણી છાંટ્યું, પીવા માટે ઠંડું જળ આપ્યું અને તે કાંઇક હોશમાં આવ્યો. તથાગતે શ્રાવસ્તિ નરેશને કહી આજીવ્યાજીવના પ્રદેશમાંથી સંધના ભિક્ષુઓ અને

ભિક્ષુષ્ણીઓ આવી, સુગ્મતાની સ્મશાનયાત્રામાં ભાગ લઈ શકે એ માટે અગ્નિસંસ્કારની વિધિ એ દિવસ મુસ્તવી રાખવાની વ્યવસ્થા કરાવી.

ત્રીજા દિવસે પાછલા પહેરે સુગ્મતાની સ્મશાન-યાત્રા શરૂ થઈ. આવરિત આશ્રપાસના અનેક ભિક્ષુઓ, ભિક્ષુષ્ણીઓ ત્યાં આવી પહોંચ્યા હતા. આવરિતના પ્રભુને સુગ્મતાના ભોજન અને ત્યાગમય જીવનથી સુપરિચિત હોઈ લોકોના મોટા ભાગ પશુ એ સ્મશાન-યાત્રામાં સામેલ હતા. સો સો કાર્પાપશુ આપીને પશુ સુગ્મતાનું નૃત્ય જોવાનું શક્ય ન બનેલું, એવા પશુ અનેક લોકો તેના અંતિમ દર્શનનો લાભ લેવા ત્યાં આવેલા હતા. માર્ગમાં અનેક સ્ત્રીપુરુષો એ શયને ફૂલહાર પહેરાવી તેનું સન્માન કર્યું. આમ વાજતે ગાજતે ધામ-ધૂમપૂર્વક સ્મશાનયાત્રા સ્મશાનભૂમિ પર બઈ પહોંચી.

સુગ્મતાના કોહાયેલા શરીરમાંથી દુર્બલ ફેલાઈ રહી હતી અને ફૂલી બયેલા શરીરના કોઈ કોઈ ભાગમાં ખદ્મદતા કીડાઓ પશુ નજરે પડતા. સુખડના કાષ્ઠની ચિતા પર શયને ગોઠવતાં પહેલાં, તથાગતે આવરિત નરેશને કહી સુગ્મતાના નિર્જીવ દેહને જોષ્ઠતા હોય તે એક હજાર કાર્પાપશુ આપી લઈ જાય એવી ઘોષણા કરાવી, પશુ તેને લઈ જવા કેઈ તૈયાર ન થયું. હજાર પછી પાંચસો, પાંચસો પછી સો અને પછી એક કાર્પાપશુમાં તે દેહને લઈ જવાની કોઈએ તૈયારી ન બતાવી. એટલે છેલ્લે વગર મૂલ્યે મફતમાં લઈ જવા માટેની ઘોષણા થઈ, પશુ કોણ તૈયાર થાય ? તે પછી સુગ્મતાના દેહને ભિક્ષુષ્ણીઓએ ઉપાડી ચિતા પર ગોઠવ્યો. એટલે તથાગતે આજ્ઞા કરીને ભિક્ષુઓ અને ભિક્ષુષ્ણીઓને ઉદ્દેશી કહ્યું: “ભિક્ષુઓ ! સ્ત્રી પુરુષ પરિત્રાબ્ધ અને એટલા માત્રથી કાંઈ તેમનામાંથી વાસનાનો કાંટો દૂર થઈ જતો નથી. સાધનાપથમાં કોઈ કટ્ટર શત્રુ હોય તો તે કામવાસના. પુરુષને સ્ત્રીનો દેહ અને રૂપ જેમ માર્ગથી વ્યુત કરવામાં સફળ થાય છે, તે જ રીતે સ્ત્રીને પુરુષના દેહની આબતમાં. નામ-રૂપ અને રૂપમય તમામ પદાર્થોમાં માત્ર ઉપરથી નહિ, પશુ અંતરથી જે સર્વથા મમત્વ રહિત બની શકે, તે જ પોતાની સાધનાને શોભાવી શકે. રૂપનું

કેવું લય'કર પરિવર્તન થઈ શકે છે, તે સમજવા માટે સુગ્મતાનો દેહ અહિં પ્રત્યક્ષ પડેલો છે. માત્ર જેના દર્શન કરવા હજારો કાર્પાપશુ આપીને પશુ લોકો તૈયાર થતાં, તે દેહને વગર મૂલ્યે પશુ આજે સંગ્રહવા કોઈ તૈયાર નથી. પશુ તમે કદાચ રૂપનો ગૂઢાર્થ નહિ સમજતા હશો. ‘રૂપતિ’નો અર્થ જ ‘વિકૃત’ છે. રૂપ એ માટે કહેવાય છે કે તે વિકૃત થાય છે. શીત, ઉષ્ણ, ભૂખ, તરસ, ડાંસ અને મગ્ગરનો ઉપદ્રવ, સાંપ, કીડાનો સ્પર્શ, આ પૈકી કોઈ પશુ, રૂપને વિકૃતિમાં ફેરવી દે છે. એ વિકૃત થઈ જાય છે એટલે તો તેને ‘રૂપ’ કહેવાય છે. સ્ત્રી કે પુરુષના મૃત દેહની આવી હાલત એ અસ્વાભાવિક નથી, એ જ એનું સાચું દિગ્દર્શન છે. પ્રથમ વખત આવો મૃતદેહ જ્યારે મારી નજરે પડ્યો, ત્યારે જ સંસાર અને જીવનની કરુણતા અને ભીષણતાનું મને સાચું જ્ઞાન થયું. સ્મશાનભૂમિ જીવનને સાચી રીતે સમજવા માટેની મોટામાં મોટી નિશાળ છે. સુગ્મતા તો આપણા સૌની માતા સમાન હતી, એટલે તેની ચિતાને અગ્નિથી પેટાવવા હું અં પણા ભિક્ષુ તિષ્ઠને આજ્ઞા કરું છું.”

તથાગતની આજ્ઞા સાંભળી તિષ્ઠ ધ્રુવતાં ધ્રુવતાં ઊભો થઈ ધીમે પગલે ચિતા તરફ વળ્યો. એ દિવસ પહેલાં જેના માટે રંગબેરંગી કલ્પનાઓ કરી હતી, સ્વપ્નમાં જેના અવનવા સ્વરૂપો નિહાળ્યા હતા, તે જ દેહને અગ્નિદાહ દેતાં તેનું સમગ્ર ચિત્તતંત્ર કંપી ઊઠ્યું. તેને થયું કે અરે ! ક્યાં મારી કલ્પનાની સુરમ્ય મૂર્તિ અને ક્યાં તેનું આ ભીષણ સ્વરૂપ ! ઓહ, સૌન્દર્ય ! આજ શું તારું અંતિમ સ્વરૂપ !

સુખડના કાષ્ઠની ચિતામાંથી જ્વાળા પ્રગટી અને તિષ્ઠના ચક્ષુઓમાંથી અશ્રુનો ધોધ વહેવો શરૂ થયો. લોકોને થયું કે જ્વાળાના કારણે તિષ્ઠની આંખમાંથી પાણી વહી જાય છે પશુ ના, તેમ ન હોતું એ અશ્રુઓ વાટે તો પશ્ચાત્તાપરૂપી અગ્નિથી તે પાવન થઈ રહ્યો હતો. સુખડના કાષ્ઠની માફક તેની વાસના પશુ જાડજાડ બળી રહી હતી. સ્મશાનભૂમિમાં આ રીતે તિષ્ઠ વાસનામાંથી સદા માટે મુક્ત બન્યો અને સાધનાના સાચા પંથે પડ્યો. ✖

શ્રદ્ધ પ્રતિક્રમણનાં સૂત્રોઃ નામાન્તરો અને વિષયવૈવિધ્ય

[લેખાંક ૨: સૂત્રો ૩૩-૪૭]

લેખક : પ્રો. હીરાલાલ ૨. કાપડીયા એમ. એ.

૩૩. અબ્જુક્રિયો=ગુરુખામણા=ગુરુક્ષમાપના.
દૈવસિદ્ધ અપરાધોની ક્ષમાર્થે અનુજ્ઞા, અપ્રી-
તિથી કે વિશેષ અપ્રીતિથી આહાર, જળ, વિનય, વૈયાવૃત્ય, આલાપ, સંલાપ, ઉચ્ચ અને સમાન આસન, વચ્ચે બોલવું અને વાત પૂરી થતાં તરત બોલવું એ દસ ખાખતો અંગે જે અપરાધ થયો હોય તેનાં તેમજ વિનય રહિત સૂક્ષ્મ કે સ્થૂળ આચરણ થયું હોય તેનાં દુષ્કૃત્યો મિથ્યા થાયો એવી યાચના.

આ મહત્ત્વનું વિનયસૂત્ર છે. 'વિનય' એ જૈન ધર્મનું મૂળ છે અને આર્થ સંસ્કૃતિને પ્રાણ છે.

૩૪. આચરિય ઉવજ્જાએ=આચરિયાઈ ખામણા આચાર્યાઈ ક્ષમાપના. આચાર્ય, ઉપાધ્યાય, શિષ્ય, સાધર્મિક, કુળ અને ગણ પ્રત્યે કરાયેલ કપાયુક્ત વર્તનની ત્રિવિધ ક્ષમા, તેમજ સમસ્ત ભગવાન 'શ્રમણસંઘને મસ્તકે હાથ જોડી અને ધર્મમાં ચિત્ત સ્થાપી તેને ખમાવીને સમગ્ર જીવરાશિને ક્ષમા.

૩૫. સુયદેવતા શુદ્ધ=શ્રુતદેવતા સ્તુતિ.

શ્રુતસાગરને વિષે ભક્તિ ધરાવનારના જ્ઞાના-વરણીય કર્મોના ક્ષય માટે ભગવતી શ્રુતદેવતાને પ્રાર્થના.^૨

૩૬. અભિત્તદેવતા શુદ્ધ=ક્ષેત્રદેવતા સ્તુતિ.

દર્શન, જ્ઞાન અને ચારિત્રથી યુક્ત સાધુઓ જે ક્ષેત્રમાં મોક્ષ માર્ગની સાધના કરે છે તેની અધિષ્ઠાત્રિ ક્ષેત્રદેવતાને પાપો દૂર કરવા અભ્યર્થના.

૩૭. કમલદલ સ્તુતિ=શ્રુતદેવતા સ્તુતિ.

કમલાક્ષી, કમલમુખી, કમળના ગર્ભ જેવી શ્વેતવર્ણી અને કમળ પર રહેલી ભગવતી શ્રુત-દેવતાને સિદ્ધિ માટે પ્રાર્થના.

૩૮. 'નમોઽસ્તુ વર્ધમાનાય = વર્ધમાનસ્તુતિ.

કર્મ સાથે સ્પર્ધા કરી તેના ઉપર વિજય મેળવી મોક્ષ સંચરેલા અને કુતીર્થિકૈને-મિથ્યાત્વીઓને પરોક્ષ એવા વર્ધમાનની-વીર પ્રભુની સ્તુતિ, જિનેશ્વરો ચરણો દેવનિર્મિત નવ કમળો ઉપર મૂકી ચાલે છે એ ચરણકમળોને દેવનિર્મિત કમળોએ જાણે એમ કહ્યું કે સરખાની સાથેનો સમાગમ પ્રશંસનીય છે. એ જિનેશ્વરો મોક્ષ માટે થાયો એવી ભાવના. જિનેશ્વરના મુખરૂપ મેઘમાંથી પ્રકટ થયેલો વાણીનો સમૂહ કપાયરૂપ તાપથી પીડિત પ્રાણીઓને શુક (જેઠ) માસમાં થયેલી (પહેલી) વૃષ્ટિની જેમ શાંતિદાયક છે એ સમૂહ મને તુષ્ટકરો એવી ધૃષ્ટિ.

દ્વિતીય પદમાં "સદૃશૈઃ સક્લમં પ્રશસ્યમ્"
૩૫ એક સુભાષિત છે.

૧. આના બે અર્થ સંભવે છે. (અ) શ્રમણોનો સંઘ અને (આ) શ્રમણોની પ્રધાનતાવાળો ચતુર્વિધ સંઘ.

૨. આચરણની પૃષ્ઠ વૃત્તિમાં હરિભદ્રસૂરિએ શ્રુતદેવતાને વંદન કર્યું છે.

૩. "યસ્યાઃ ક્ષેત્ર"થી શરૂ થતી ક્ષેત્રદેવતાની સ્તુતિ આગળ ઉપર અપાશે.

૧. સ્ત્રીઓ આ સૂત્રને બદલે 'સંસાર દાવાનલ' બોલે છે. આ ત્રણ પદવાળી સ્તુતિ અતુકમે અનુપ્રાસ, ઉપપ્રેક્ષા અને ઉપમા એ અલંકારથી અંકિત છે.

શ્રદ્ધ પ્રતિક્રમણનાં સૂત્રોઃ નામાન્તરો અને વિષયવૈવિધ્ય

૩૯. વિશાલ લોચનદલ = પ્રાભાતિક સ્તુતિ = પ્રાભાતિક વીર સ્તુતિ.

વિશાળ નેત્રરૂપ પત્રવાળું અને પ્રકાશતા કાંતના કિરણરૂપ રકેસરવાળું એવું વીર જિનેશ્વરનું સુખપદ્મ તમને પ્રભાતમાં પાવન કરે એવી ભાવના.

જેમને અભિષેક કરી ઇન્દ્રો સ્વર્ગને પણ તુણ સમાજ ગણે છે. તે તીર્થકરો મોક્ષ માટે થાઓ એ અભિલાષા.

કલંકથી મુક્ત, પૂર્ણ, કુતર્કરૂપ સહુને અસનાર, સદા ઉચ પામેલ, અપૂર્વ તીર્થકરોની વાણીથી નિર્મિત અને વિષુદ્ધ વડે વન્દિત એવા આગમરૂપ અન્દ્રની પ્રાતકાળે સ્તુતિ.

૪૦. અરૂઢાઈજેસુ = સાધુ વન્દન.

રમેહરણ, ગુચ્છક અને (કાષ) પાત્રને ધારણ કરનારા, પાંચ મહાવ્રતોથી મંડિત, ૧૮૦૦૦ શીલાંગને ધારણ કરનારા તેમજ અખંડિત આચાર અને ચારિત્રવાળા એમ ચાર વિશેષણોથી યુક્ત એવા જેટલા મુનિઓ અલીકીપમાંની પંદર કર્મભૂમિમાં હોય તેમને ત્રિવિધ પ્રણામ.

૪૧. 'વરકનક-સપ્તતિશત જિન વન્દન.

સુવર્ણ, શંખ, પરવાળાં, નીલમ અને મેઘ જેવા વર્ણવાળા, નિર્મોહ અને દેવોથી પૂજાયેલા ૨૧૭૦ તીર્થકરોને વન્દન.

૪૨. લઘુશાન્તિ-શાન્તિસ્તવં.

શાન્તિના સદનરૂપ, શાન્ત, અશિવથી-ઉપદ્રવોથી મુક્ત તેમજ સ્તુતિ કરનારની શાન્તિના નિમિત્તરૂપ એમ ચાર વિશેષણોથી યુક્ત શાન્તિનાથને વન્દન કરી શાન્તિ માટે મંત્રનાં પઠો વડે શાન્તિનાથની સ્તુતિ કરવાની પ્રતિજ્ઞા પથ ૨-૫ નામમન્ત્ર સ્તુતિરૂપ છે. એ દ્વારા શાન્તિનાથનાં વિશેષણો રજુ કરાયાં છે. જેમકે (૧) ઓંકાર સ્વરૂપી, (૨) નિશ્ચિત વચનવાળા, (૩) ભગવાન, (૪) પૂજા માટે યોગ્ય-અર્હત, (૫) વિજયવંત, (૬) યશસ્વી, (૭) યોગીશ્વર, (૮) સમસ્ત અતિશયોરૂપ મહાસંપત્તિથી યુક્ત, (૯) પ્રશસ્ત, (૧૦) ત્રિભુવનથી પૂજાયેલા, (૧૧) ઇન્દ્રો દ્વારા પૂજાયેલા, (૧૨) અજિત, (૧૩) વિશ્વના પાલનાથે તત્પર, (૧૪) સર્વદુરિતોના પાપોના નાશક, (૧૫) અશિવોના ઉપશમક અને (૧૬) દુષ્ટ અહાદિની સંહારક.

આ પૈકી પહેલા ૭ વિશેષણો દ્વિતીય પદમાં છે, પછીનાં ત્રણ ત્રણ અનુક્રમે અને તૃતીય, ચતુર્થ અને પંચમ પદોમાં છે. પ્રબોધ ટીકા (ભા. ૨, પૃ. ૪૭૮-૪૭૯)માં ઉપર્યુક્ત સોળ વિશેષણોને લક્ષ્યમાં લઈ સોળ નામ મંત્રો અપાયાં છે. અહીં એમ પણ કહ્યું છે કે દ્વિતીય પદમાં નિમ્નલિખિત 'પોડશી મન્ત્ર' છુપાયેલો છે:—

“ૐ ભગવતેઽર્હતે શાન્તિજિનાય નમો નમઃ”

૨. કૃલતી અંદર વચ્ચે ઊત્રો સુગ્રંથીદાર રેસો = તંતુ = તંતુણો.

૩. આ ત્રણ પદની સ્તુતિ જાંઠની બાજુમાં વર્ષમાન સ્તુતિ સાથે સર્વથા સામ્ય ધરાવે છે એ રૂપક, અનુપ્રાસ અને વ્યતિરેક અલંકારોથી અનુક્રમે યુક્ત છે.

૪. આ પાંચડિયા મન્ત્રથી અલંકૃત તિલ્લપહુત થોતની ૧૧મી ગાથાની સંસ્કૃત છાયારૂપ છે.

૫. અજિતનાથના સમયમાં સમકાળે આટલા તીર્થકરો હતા. આ તીર્થકરોની ઉત્કૃષ્ટ સંખ્યા છે.

૬. 'શાન્તિ નિશાન્ત'ના અર્થ ઉપરાંત શાન્તિ દેવીના આશ્રયરૂપ એવો અર્થ પ્રબોધટીકા (ભા. ૨, પૃ. ૪૬૩)માં કરાયો છે. અહીં એ દેવીને શાન્તિનાથની સાજનદેવી કહી છે તેમજ એ દેવી પોતાની બે મૂર્તિઓ બનાવી અમારા (વિશ્વના અને જ્ઞાનાના) ત્રિપથી તેમને વન્દન કરે છે એ મતલબનું માનદેવસુરિ પ્રત્યંધગત ક્રમ પદ આપ્યું છે.

નામ મંત્રની પ્રધાનતાવાળા વાક્ય પ્રયોગોથી તુષ્ટ કરાયેલી અને હવે પછી સીવાયેલી વિજયા-દેવીનો લોકોનું કલ્યાણ કરનાર તરીકે નિર્દેશ.

શ્લો. ૭-૧૩નો વિજયા-જયા-નવ-રત્ન-માલાના પ્રથમ વિભાગ તરીકે પ્રયોગટીકા (ભા. ૧, પૃ. ૪૫૬) માં ઉલ્લેખ છે. એ દ્વારા ઉપર્યુક્ત દેવીનાં ૨૪ વિશેષણો-નામો રજૂ કરાયાં છે. નીચે મુજબ છે:—

- (૧) ભગવતી (૨) ^૧વિજયા (૩) સુજયા (૪) અજિતા (૫) અપરાજિતા (૬) જયાવહા (૭) ભવતી (૮) રાક્ષા (૯) કલ્યાણી (૧૦) મંગલા (૧૧) શિવા (૧૨) તુષ્ટિદા (૧૩) પુષ્ટિદા, (૧૪) સિદ્ધિદાયિની (૧૫) ^૪નિવૃત્તિ (૧૬) ^૫નિર્વાણી (૧૭) અભય (૧૮) ક્ષેમકરી (૧૯) શુભકરી (૨૦) સરસ્વતી (૨૧) શ્રીદેવતા (૨૨) રમા (૨૩) કીર્તિદા અને (૨૪) યશોદા. ^૬

આ નામો વડે દેવીની સ્તુતિ કરવાની સાથે ‘જગ-મંગલ કવચ’ની રચના કરાયાનું પ્રયોગટીકા (ભા. ૨, પૃ. ૫૩૮-૫૩૯)માં કથન છે.

ચૌદમા પદનો વિજયા-જયા-નવ-રત્ન-માલા’ના દ્વિતીય વિભાગ તરીકે નિર્દેશ કરી એને ‘અક્ષર-સ્તુતિ’ કહી છે.

બારમા પદમાં અતિવૃષ્ટિ ઇત્યાદિ આઠ ભય તેમજ રાક્ષસ વગેરેનો કરાતા સાત ઉપદ્રવોનો સ્પષ્ટ ઉલ્લેખ છે. ‘આદિ’થી ભૂતાદિનો ઉપદ્રવ સૂચવાયાનું પ્રયોગ ટીકા (ભા. ૨, પૃ. ૫૪૨) નોતાં જણાય છે.

ચૌદમું પદ નિજન લિખિત ષોડશી મંત્રથી વિભૂષિત છે:—

“ॐ नमो नमो ह्रीं ह्रीं हूं हूं ह्रः यः क्षः ह्रीं फद् फद् स्वाहा”

ઉપર્યુક્ત મંત્રવડે જયા (વિજયા)દેવીની સ્તુતિનું ક્ષળ. અને શાન્તિનાથને વન્દન.

પદ ૧૬-૧૭ દ્વારા ફલશ્રુતિ, ૧૮ દ્વારા જિનેશ્વરની પૂજાનું ક્ષળ અને અંતે અજય મંગળ.

૧૬મા પદમાં કહ્યું છે કે આ સ્તવ પૂર્વકાલીન સૂરિએ દર્શાવેલા મંત્ર પદોથી વિદ્ધિભિત છે. ૧૭મા પદમાં કર્તાએ પોતાનો ‘માનદેવસૂરિ’ તરીકે ઉલ્લેખ કર્યો છે.

પ્રથમ પદમાં ‘શૂ’નો આઠવાર ઉપયોગ કરાયો છે, આવું એક દષ્ટાંત તૈત્તિરીય ઉપનિષદની શિક્ષાવલી પૂરું પાડે છે.

૧. જયા, વિજયા, અજિતા અને અપરાજિતા એ નામની ચાર દેવીઓ પૂર્વાદિ ચાર દિશાઓનાં દારોનું અને કેટલાકને મતે ચાર પૂજાઓનું રક્ષણ કરે છે. જુઓ નિર્વાણકલિકા.

૨. આ સૂર્યની પત્ની રત્નની પુત્રીનું નામ છે.

૩. એ પાર્વતીનું નામોત્તર છે.

૪. આનો અર્થ ‘શાન્તિ દેવી’ કરાયો છે.

૫. આ શાન્તિનાથની શાસ્ત્રદેવીનું નામ છે.

૬. આ વિશેષણો પૈકી અત્તમ પદમાં ૭, આઠમામાં ૬, નવમામાં ૫, દશમામાં ૨ અને અગિયારમાં ૪ વિશેષણો વપરાયાં છે.

શ્રાદ્ધ પ્રતિક્રમણનાં સૂત્રો: નામાન્તરો અને વિષયવૈવિધ્ય

નિમિત્તની પ્રબલતા

લે. પૂજ્ય આચાર્યશ્રી વિજયદેવસૂરીશ્વરજી મહારાજના શિષ્ય
પં. શ્રી હેમચન્દ્રવિજયજી ગણિ (વ્યાકરણાચાર્ય)

પ્રભાત કાળ થાય ને સૂર્ય પૂર્વદિશામાં ઝળહળી ઊઠે. ચોમેર પ્રકાશ પ્રકાશ પથરાઈ જાય. પણ પથરાતા એ પ્રકાશમાં જોઈતો તે જ શકે કે જેની પાસે ચક્ષુ છે. ચક્ષુવિકલને તો શું દિવસ ને શું રાત. તેના માટે બધું જ સરખું. આત્માની પણ આવીજ વાત છે એનામાં પણ જ્યારે વિવેક દષ્ટિ કે સમજણશક્તિ જગૃત થાય છે ત્યારે તેને અપાતાં ઉપદેશો કે બોધવચનો એના જીવનપંથને ઉજાળવા પર્યાપ્ત બને છે. અરે, કદાચ એવા કોઈ બોધ વચનો કહેનાર ન હોય તો પણ આ આપું જગત અને તેના કુદરતી કે નૈમિત્તિક થતા પરિવર્તનો તેને માર્ગ ચીંધવા સમર્થ બને છે.

સંધ્યાના પલટાતા રંગો, પુષ્પોની વિકસિત અને સુકુલિત અવસ્થા, સ્વ-પર શરીરની વૃદ્ધિ-હાનિ દશા, અને સ્વજનાહિતા મરણ વગેરે પ્રસંગો આત્માને બોધ આપવા માટે ક્યાં પૂરતા નથી? પણ આ બધી વસ્તુઓથી પ્રાપ્ત થતો બોધ ત્યારે જ ઝીલાય છે કે જ્યારે જીવ તેવી યોગ્યતા મેળવે છે. અયોગ્ય આત્મા માટે તો આવા અસંખ્ય નિમિત્તો પણ નિષ્ફળ પૂરવાર થાય છે. અહીં એવા નિમિત્તને પ્રાપ્ત કરી બોધ મેળવનાર એક શ્રેષ્ઠીની કથા આપણે જોઈશું.

વસંતપુર નામના નગરમાં સમૃદ્ધિશાળી એક શેઠ રહેતા હતા. તેમનું નામ હતું કાષ (કૌષ) શ્રેષ્ઠી. ન્યાય, નીતિ અને સદાચારને પોતાના જીવનમાં વણી લેનાર તે શેઠ ઘણા ધર્મપરાયણ હતા. એક બીજાના વિરોધ વગર તેઓ ધર્મ, અર્થ અને કામને જાળવતા હતા. તે શેઠને વજ્ર નામની સુશીલ પત્ની હતી. પતિના ધર્મ કાર્યોનું અનુમોદન કરતી અને પોતે પણ શક્ય રીતે ધર્મનું આચરણ કરતી તે સુખમય દિવસો પસાર કરતી

હતી. તેને એક પુત્ર હતો જેનું અન્વર્થ નામ પ્રિયંકર હતું. તેને જોઈને કોઈને પણ તેના ઉપર પ્રેમ થયા વગર ન રહે. તેવો એ સૌભાગ્ય નામ-કર્મના ઉદયવાળો જીવ હતો. જ્યારે પરાયાને પ્રીતિ થાય તો પોતાના માત-પિતાનો એના ઉપર સવાચો પ્રેમ થાય એમાં શી નવાઈ? સૌની પ્રેમ વર્ષામાં દિન-રાત ન્હાતો તે બાળક દિનપ્રતિદિન વધવા લાગ્યો.

શેઠની પાસે સમૃદ્ધિ તો ઘણી હતી. પણ એમને જેટલી હતી તે કરતાં વિશેષ કમાવાની ભાવના ધર્મ. આવી સંપત્તિ સ્વદેશ કરતાં પરદેશમાં જ માણસ સહેલાઈથી કમાઈ શકે છે એવી એક માન્યતા છે. શેઠને પણ થયું કે લાવને થોડાક દિવસો પરદેશમાં જઈને કમાઈ આવું. પછી તો અહીં બેઠા બેઠા નિરાંતે ખાવાનું જ છે ને?

હુબ્બર એવી આશાને મનુષ્ય દુન્યવી સંપત્તિ અને ભોગોથી પૂરી કરવા ઇચ્છે છે પણ તેને ક્યાં ખબર છે કે-આમ કરવાથી એની એ આશા પૂરાવાને બદલે ઊલટી વધુ ને વધુ ઊંડી ઉતરતી જાય છે.

વધુ સંપત્તિશાળી બનવાની લાલસા એ રોકી ન શક્યા અને શેઠે શુભમુહૂર્તે સારા શુકન જોઈ પરદેશ જવા પ્રયાણ કર્યું. જતા જતા પોતાની પત્નીને તે કહેતા ગયા કે હું થોડાક સમયમાં પાછો આવીશ ત્યાં સુધીમાં તું આપણું ઘર બરાબર જાળવજે. વળી આપણે ત્યાં રહેતી આ મહનશલાકા દાસી તેમજ કૂકડો, અને પોપટ-આ ત્રણે વસ્તુઓ રત્નસમાન છે. પુત્રની જેમ એઓનું રક્ષણ કરજે એમાં જરાય પ્રમાદ કરતી નહીં. શેઠને ત્યાં પૂજ કરતા દેવશર્મા નામના બ્રાહ્મણ બાળકને પણ શેઠે શિખામણ આપી અને પોતાની પત્ની તથા ઘરની સાર-સંભાળ રાખવાની બલામણુ કરી. શેઠાણી વજ્ર

અને દેવશર્માએ શેઠના વચનને ઉમળકાભર્યો પ્રત્યુત્તર વાળ્યો અને આ બાબતમાં જરા પણ ચિંતા ન કરવાનું સૂચવ્યું. પરદેશમાં પહોંચી શેઠ કુશળતાપૂર્વક વેપાર ખેડવા લાગ્યા.

આ બાબતુ સ્વચ્છંદતાને પાંગરવા માટેના યોગ્ય ધન સંપત્તિ માલિકીપણું અને અવિવેક આ ચારે નિમિત્તો પ્રાપ્ત થતાં શેઠાણી વજ્ર ધીરે ધીરે દેવશર્મા પ્રતિ આકર્ષાવા લાગી અને દેવશર્મા પણ નિરંકુશપણે કુલ અને શીલની મર્યાદાઓ તોડી તેની સાથે ખરાબ વર્તવે વર્તવા લાગ્યો.

મહનશલાકા દાસીએ આવા અકાર્ય માટે ચેતવણી આપી તો તે અપ્રિય થઈ પડી.

એક વખત ભિક્ષા લેવા માટે જે સાધુઓ વજ્રના ઘેર આવ્યા. આંગણમાં જ એમથી તેમ ફરતા ફૂકડાને જોઈ એકે બીજા સાધુને ધીમા અવાજે કહ્યું કે—“આ ફૂકડો એવો લક્ષણપંતો છે કે એના મસ્તકનું જે ભોજન કરે તે નક્કી રાજા થાય.”

અત્યંત ધીમા અવાજે કહેતા પણ તે સાધુના વચનને ભીંતના આંતરે ઉભેલા દેવશર્માએ સાંભળી લીધું. તેણે મનમાં ગાંઠ વાળી. ગમે તે થાય પણ મારે ફૂકડાનું માંસ ખાવું.

વજ્રને તેણે કહ્યું કે—આપણો પ્રેમ જો તારે જાળવવો હોય તો આ ફૂકડાનું માંસ મને રાંધી આપ. નહિંતર હું અહીંથી આ ચાલ્યો. વજ્રએ તેને આવો આગ્રહ ન રાખવા ઘણું સમજાવ્યો, પણ તે માન્યો નહીં. અને આવો બીજો ફૂકડો લાવીને આપી દેવા માટે જણાવ્યું. પોતાના પતિએ જેના રક્ષણ માટે ખાસ સૂચન કર્યું હતું તે પોતાના જ હાથે આ રીતે હણાય એ ન ઇચ્છવા છતાં તેના રાગમાં બંધાયેલી વજ્રએ કમને પણ તે કાર્ય કર્યું. ફૂકડાને નિર્દયતાપૂર્વક પકડી તેના સંસ્કાર કર્યા.

પોતાનું પોષણ કરનાર જ આવી રીતે ફરતા-ભર્યું કાર્ય કરશે એવી ગંધ પણ આવા પક્ષીને ક્યાંથી આવે!

(વધુ આવતા અંકે)

સમાચારસાર

ભગવાન શ્રી મહાવીરદેવની રૂપમી નિર્વાણ શતાબ્દીની ઉજવણી અંગે શ્રી સંધને નિવેદન અને વિનંતી

ભારત સરકારે પરમ ભગવાન શ્રી મહાવીરદેવના રૂપમી નિર્વાણકલ્યાણકની ઉજવણી કરવા માટે એક રાષ્ટ્રીય સમિતિ નીમી છે. આ સમિતિમાં અનેક સભ્યો જૈન ધર્મના જાણકાર છે અને ધર્મશ્રદ્ધાળુ છે. ઉજવણી અંગેનો સત્તાવાર જે કાર્યક્રમ બહાર પડ્યો છે તે પ્રથમ ચારેય ફિરકાઓની મળેલી સંયુક્ત કમિટીએ ચર્ચા વિચારણા કરી લીધા બાદ નક્કી કરેલો છે. અને તે પ્રમાણે તે કાર્યક્રમને ભારત સરકારે મંજૂર રાખ્યો છે. કાર્યક્રમમાં ભગવાન શ્રી મહાવીરના ગૌરવને જૈનધર્મના કે જૈન ઇતિહાસને હાનિ પહોંચે એવી એક પણ બાબત નથી. વળી ભવિષ્યમાં પણ જાણે અજાણે ક્ષતિ પહોંચવાનો પ્રસંગ ઊભો ન થાય એટલા માટે નીમવામાં આવેલી તમામ સમિતિઓમાં જૈનેને ખાસ સ્થાન પણ આપવામાં આવ્યું છે. પારિસ્થિતિ આટલી સ્પષ્ટ અને અનુકૂળ હોવા છતાં અમોને અત્યંત ખેદ થાય છે કે મૂર્તિપૂજક જૈન સંપ્રદાયના કેઈ કેઈ પૂજ્ય આચાર્ય મહારાજો તથા કેટલાક પૂ. મુનિરાજો અને શ્રાવક બંધુઓ વિના કારણ સાચી પારિસ્થિતિની અવળી રજૂઆત કરી રહ્યા છે અને સારીએ પ્રવૃત્તિનો વિરોધ કરવા દ્વારા જૈન સમાજને ગૌરવનો દોરવાનો સતત પ્રયત્ન કરી રહ્યા છે, જે એક કમનસીબ અને દુઃખદ બાબત છે. આથી અમારી જૈન શ્રીસંધને—સમાજને નમ્ર વિનંતી છે

કે પત્ર-પત્રિકા કે પ્રવચનો દ્વારા જૈન સંઘને કે જૈન સંસ્કૃતિને હાનિ કરનારા થઈ રહેલા ઉગ્ર અને વિરોધી પ્રચારથી જરા પણ ગેરરસ્તે ન દોરવાતાં રાષ્ટ્રીય ઉજવણીમાં પૂરેપૂરા સાથ અને સહકાર આપે.

વર્તમાન દ્રવ્ય, ક્ષેત્ર, કાળ અને ભાવ ભેતોં ભગવાન શ્રી મહાવીરદેવની ઉજવણીને ભારત સરકાર તરફથી વિવિધ રીતે જે સાથ સાંપડ્યો છે એ ખરેખર જૈન શાસનની પ્રભાવના કરવામાં, જૈનધર્મના પ્રચારમાં અને પપ કરોડની વસ્તીવાળા વિશાળ રાષ્ટ્રમાં અહિંસાની પરમ વિભૂતિ ભગવાન મહાવીરનો ભવ્ય પરિચય કરાવવામાં તેમજ તેમના મહાન સિદ્ધાંતોની બહુ ઝરાવવામાં ઘણો જ સહાયક બનશે. એટલું જ નહિ શાસનના હિતમાં એની દુરગામી શ્રેષ્ઠ અસરો પડશે એવું અમારું સ્પષ્ટ મંતવ્ય છે અને એથી જ ભારત સરકાર આપણા સૌના હાર્દિક અભિનંદનને પાત્ર છે. એમ અમે માનીએ છીએ.

એક બાબત ખ્યાલમાં રહેવી જોઈએ કે ભારત સરકાર કેમપણ સંપ્રદાયને વરેલી નથી એટલે રાષ્ટ્રીય સ્તરે થનારી ઉજવણી તો તેની મર્યાદાને અનુસરીને જ થશે, પણ સ્વેતાગ્બર મૂર્તિપૂજક જૈન સંઘોએ પોતાની પરંપરા અને મર્યાદાને અનુસરીને વિશાળ ધાર્મિક કાર્યક્રમો અને સાહિત્ય પ્રકાશન દ્વારા ભગવાન શ્રી મહાવીરનો અહિંસાનો સંદેશો સર્વત્ર પહોંચાડવો જોઈએ અને મળેલ તકનો પૂરેપૂરો લાભ ઉઠાવવો જોઈએ. આ માટે શ્રીએ એકવાક્યતા ઊભી કરીને સંપ અને સંગઠિતપણે ચતુર્વિધ શ્રી સંઘે પૂરા પુરુષાર્થ સાથે શીઘ્ર કામે લાગી જવું જોઈએ. પૂજ્ય ગુરુદેવોને અમારી નમ્ર વિનંતી છે કે તેઓ સૌ વિશાળ દાષખિન્દુ અપનાવી દીર્ઘદષ્ટિ રાખીને જૈન સંઘને સાચી દોરવણી આપીને આપણા તારક પરમાત્માના કલ્યાણકારક આદેશો અને ઉપદેશોના પ્રચાર માટે બધું કરી છુટવું જોઈએ, અને વિરોધની ખાતર થતા વિરોધો તરફ લેશ માત્ર ધ્યાન આપવું ન જોઈએ. ભગવાન મહાવીરના સાત્વિક અને સાચા અનુયાયી તરીકે આપણી આ જ ફરજ છે.

જૈન શ્રીસંઘ ખાતરી રાખે કે ભગવાનની આશાતના કે લઘુતા થાય તેમજ જૈન ધર્મને હાનિ પહોંચે એવું રાષ્ટ્રીય સમિતિએ કશું કશું નથી અને કરશે નહિ. ભારત સરકારે તો પ્રથમથી જ સમિતિને સ્પષ્ટ જણાવ્યું છે કે તમારી ધાર્મિક મર્યાદાઓ સુજળ ઉજવણી કેમ કરવી તેના નિષ્ણે તમારે (જૈનોએ જ) કરવાના છે અને એથી એનો તમામ કાર્યક્રમ જૈનોએ નક્કી કરેલો છે.

અન્તમાં જૈન સંઘો કે વ્યક્તિઓને નમ્ર વિનંતી કે કાદ્દપનિક બેયોથી ભરેલા ગેરમાર્ગે દોરનારા પ્રચારથી જરા પણ દોરવાયા વગર આ કાર્યમાં સૌ ઉમળકાથી હાર્દિક સહકાર આપે.

લિ.

અમૃતલાલ કાલીદાસ દોશી

કસ્તુરભાઈ લાલભાઈ

જયંતિલાલ રતનચંદ શાહ

ઋષભદાસ રાંકા

(રાષ્ટ્રીય સમિતિના સભ્યો)

વડોદરા બનીશેરી શ્રી આત્માનંદ જૈન ઉપાશ્રયે સ્થીરવાસ બિરાજમાન વયોવૃદ્ધ અનુયોગાચાર્ય પંન્યાસ શ્રી નેમવિજયજી મહારાજ તા. ૮-૧૦-૭૩ના રોજ સમાધિપૂર્વક કાળધર્મ પામ્યા તે નિમિત્તે બહારગામના સંઘો, પૂ. આચાર્ય ભગવંતો, સાધુ-સાધ્વી મહારાજો તરફથી આવેલ શોક પ્રદર્શિત ઠરાવો, સંદેશાઓનો વ્યક્તિગત આભાર માનવો મુશ્કેલ હોઈ અત્રે ચાતુર્માસ બિરાજમાન આચાર્યશ્રી વિજયસમુદ્રસૂરીશ્વરજી મહારાજ આદિ ઠાણા તથા પંન્યાસ શ્રી ચંદનવિજયજી તથા વડોદરા સંઘ આ પત્ર દ્વારા બહેર આભાર માને છે.

લિ. ઝવેરી રમણલાલ ચંદુલાલ-પ્રમુખ
શ્રી આત્માનંદ જૈન ઉપાશ્રય કમિટિ, વડોદરા.

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરિ વિદ્યાર્થીગૃહ નામકરણ અને તૈજસ્ય સમર્પણ સમારંભ :-

શ્રી મહાવીર જૈન વિદ્યાલય તરફથી અંધેરી શાખાનું આંધકામ પૂર્ણ થયું છે તે અંગે રવિવાર તા. ૧૧-૧૧-૧૯૭૩ ને રવિવારના રોજ સવારે પોણા દસ વાગે નીચેના કાર્ય અંગે એક સમારંભ સંસ્થાના પૂર્વ વિદ્યાર્થી ડૉ. શ્રી શાન્તિલાલ જે. શાહના પ્રમુખસ્થાને યોજેલ છે.

(૧) આચાર્યશ્રી વિજયવલ્લભસૂરિ વિદ્યાર્થી ગૃહ નામકરણ: સમાજહિત ચિંતક શ્રીમતી શાંતાબેન ઝવેરચંદ મહેતાના શુભ હસ્તે.

(૨) આગમપ્રમાકર મુનિશ્રી પુણ્યવિજયજી સમાગૃહ: ધર્માનુરાગી શેઠશ્રી અમૃતલાલ મોહનલાલ શાપરીઆના વરદ હસ્તે.

(૩) શ્રી કાન્તિલાલ સી. પરીખ હોલ :- કેળવણીપ્રેમી શેઠશ્રી મણિલાલ માણેકચંદ સંઘવીના વરદ હસ્તે.

(૪) શ્રી મહેતા ટ્રસ્ટ હોલ :- ઉદારદિલ શેઠશ્રી માણેકલાલ યુનીલાલના વરદ હસ્તે.

બોર્ડની ૬૬મી પરીક્ષાઓ :

શ્રી જૈન શ્વેતામ્બર એજ્યુકેશન બોર્ડની ૬૬મી ધાર્મિક હરિકાંઈની આગામી પરીક્ષાઓ રવિવાર, તા. ૬-૧-૧૯૭૪ (સંવત ૨૦૩૦ ના પોષ સુદી ૧૩) ના રોજ બપોરના ૨૧.૧૦ ટા. ૧ થી ૪ સુધીના ભારતભરમાં સર્વ કેન્દ્રોમાં લેવામાં આવશે.

સંસ્થાએ નક્કી કરેલ અભ્યાસક્રમ મુજબ આ પરીક્ષાઓ લેવામાં આવશે પરીક્ષામાં બેસવા માટેના ફેર્મ બોડમાં મોડા તા. ૧૫-૧૨-૧૯૭૩ સુધીમાં બોર્ડના કાર્યાલયમાં સ્વીકારવામાં આવશે.

સૂચના : પરીક્ષા અંગેના ફેર્મ શાહીથી સારા અક્ષરમાં સંપૂર્ણ વિગત સાથે ભરશે, ભાઈ અને બહેનોના અલગ નામો ન લખતા ધોરણવાર સાથે ઊંચા ધોરણના ક્રમથી (૬ ૫ ૪ ૩ ૨ ૧) નામો લખશે. એક ધોરણના નામો લખતાં વચ્ચે એકાદ લીટી છોડીને લખવા. અવ્યવસ્થિત અને અધૂરી વિગતોવાળા ફેર્મ સ્વીકારવામાં આવશે નહિં.

નોંધ :- ધો. ૧ લાં. ખીલા અને ત્રીજામાં જે કથાઓ છે, તેનું સળંગ પુસ્તક “ધર્મકથા” ગુજરાતી તથા હિન્દીમાં છપાવેલ છે, ગુજરાતીની કિંમત ૦-૭૫ + ૦-૨૫ પોસ્ટેજ; હિન્દીની કિંમત ૧-૦૦ + ૦-૨૫ પોસ્ટેજ. મંગાવનારે મર્ન.બોર્ડર કાર્યાલયના સરનામે કરવું. વી. પી. કરવામાં આવશે નહિં.

લી. ભવદીય,

શાંતિલાલ મગનલાલ શાહ

મનસુખલાલ તારાચંદ મહેતા

માનદ મંત્રીઓ

તા. ૫-૧૧-૧૯૭૩.

બોર્ડમાં મંત્રી તરીકે શ્રી મહેતાની નિમણૂક

શ્રી જૈન શ્વેતામ્બર એજ્યુકેશન બોર્ડની વ્યવસ્થાપક સમિતિની એક સભા રવિવારે તા. ૪-૧-૭૩ ના રોજ મળી હતી. વ્યવસ્થાપક સમિતિના સભ્ય શ્રી વલ્લભદાસ કુલચંદ મહેતાના અવસાન બદલ શોક પ્રદર્શિત ઠરવ કરવામાં આવ્યો હતો. સંસ્થાના મંત્રી શ્રી ચંદુલાલ વર્ધમાન શાહના અવમાનની ખાલી પડેલી જગ્યા ઉપર શ્રી મનસુખલાલ તારાચંદ મહેતાની મંત્રી તરીકે અને વ્યવસ્થાપક સમિતિની ખાલી પડેલ બે જગ્યા ઉપર શ્રી રસીકલાલ ચીમનલાલ શાહ તથા ડૉ. નરેન્દ્રભાઈ આર. ભાઉની નિમણૂક કરવામાં આવી હતી.

ATMANAND PRAKASH

Regd No. G. 49

ખાસ વસાવવા જેવા કેટલાક અલભ્ય ગ્રંથો

સંસ્કૃત ગ્રંથો

૧ વસુદેવ દિણ્ડી-દ્વિતીય અંશ	૧૦-૦૦
૨ વૃહત્કલ્પસૂત્ર ભા. ૬ ટો	૨૦-૦૦
૩ ત્રિપદિશલાકાપુરુષચરિત- મહાકાવ્યમ્ ભા. ૨, પર્વ ૨, ૩, ૪ (મૂલ સંસ્કૃત)	પુસ્તકાકારે ૧૫-૦૦
૪. " " પ્રતાકારે	૧૫-૦૦
૫ દ્વાદશારં નયચક્રમ્	૪૦-૦૦
૬ સમ્મતિતર્કમહાજાવાવતારિકા	૧૫-૦૦
૭ તત્ત્વાર્થધિગમસૂત્રમ્	૧૫-૦૦
૮ પ્રવંધપંચશતી	૧૫-૦૦

અંગ્રેજી ગ્રંથો

1 Anekantvada by H. Bhattacharya	3-00
2 Shree Mahavir Jain Vidyalaya Suvarna Mahasaya Granth	35-00

ગુજરાતી ગ્રંથો

૧ શ્રી પાર્શ્વનાથ ચરિત્ર	૨૦-૦૦
૨ શ્રી તીર્થંકર ચરિત્ર	૧૦-૦૦
૩ શ્રી સુપાર્શ્વનાથ ચરિત્ર ભા. ૨	૪-૦૦
૪ કાવ્ય સુધાકર	૨-૫૦
૫ આદર્શ જૈન સ્ત્રીચરિત્ર ભા. ૨	૨-૦૦
૬ કથારત્ન કોષ ભા. ૧	૧૨-૦૦
૭ કથારત્ન કોષ ભા. ૨	૧૦-૦૦
૮ આત્મ વલ્લભ પૂજા સંગ્રહ	૩-૦૦
૯ આત્મ ક્ષાન્તિ પ્રકાશ	૧-૫૦
૧૦ જ્ઞાન પ્રદીપ ભા. (૧ થી ૩ સાથે)	૧૦-૦૦
સ્વ. ઓ. વિજયકંતસૂરિજી રચિત	
૧૧ ધર્મ કૌશલ્ય	૨-૦૦
૧૨ અનેકાન્તવાદ	૨-૦૦
૧૩ નમસ્કાર મહામંત્ર	૨-૦૦
૧૪ ચાર સાધન	૨-૦૦
૧૫ ભગવાન મહાવીર યુગના ઉપાસકો	૨-૦૦
૧૬ જાણુ અને જોથું	૨-૦૦
૧૭ સ્યાદાદમંજરી	૧૫-૦૦
૧૮ ભ. મહાવીર યુગનાં ઉપાસિકાઓ	૨-૦૦

નોંધ : સંસ્કૃતમાં ૧૦ ટકા અને ગુજરાતીમાં તથા અંગ્રેજીમાં ૧૫ ટકા કમિશન કાપી આપવામાં આવશે. પોસ્ટ ખર્ચ અલગ. આ અમૂલ્ય ગ્રંથો વસાવવા ખાસ ભલામણ છે.

: સખો :

શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા : ભાવનગર

તાંત્રી : ખીમચંદ આંપશી શાહ, શ્રી આત્માનંદ પ્રકાશ તાંત્રી મંડળ વતી

પ્રકાશક : શ્રી જૈન આત્માનંદ સભા, ભાવનગર

મુદ્રક : હરિલાલ દેવચંદ શેઠ આનંદ પ્રિન્ટીંગ પ્રેસ, ભાવનગર.